

PAMÄTNICA

PRI PRÍLEŽITOSTI 50. VÝROČIA ZALOŽENIA ŠKOLY

NAŠA ŠKOLA	3
PRÍHOVOR RIADITEĽKY	4
OBZRIME SA SPÄŤ	6
VÝZNAMNÉ UDALOSTI 2006 - 2016	10
VRÁŤME SA V ČASE	20
TVORILI NAŠE DEJINY	27
POHĽAD DO SÚČASNOSTI	35
TVORÍME PEROM A ŠTETCOM	55

■ NAŠA ŠKOLA

50 ROKOV...

Hm... práve toľko má moja teta Kveta.
Nie je stará, len toho trošku viac pamätá.

Presne ako naša škola.
Ako by starou mohla byť,
keď tu toľko detí kričí,
volá... robí zlosť.
Aj ona už pamätá toho dost!

Veď prvý žiak prekročil jej prah
v roku tisícdeväťstošesťdesiat... šesť.
Môj ocko tu chodil tiež.
Ešte dnes na to spomína,
ako mu nešla slovína.

Veru, veľa detí prešlo školskou bránou.
Mnohí tajne vyronili slzu za ňou,
iní vyronili slzu od radosti,
že skončili sa školské povinnosti.

Dnes má päťdesiat,
spolovice nový šat
veľkosti XXL.

Jej náruč je trošku širšia.
Každý deň víta Zuzku, Lenku, Petka,
Miša... tých mien by bolo veľmi veľa.

Čo jej dnes k sviatku želať?
Každý jej praje niečo iné.
Učiteľ?... Dobrych žiakov.
Žiak?... Dobrého učiteľa a ešte...
Aby učenia nebolo veľa.

A ja ti prajem, milá škola, aby si tu
aj pre ďalšie deti dlho bola.

*Mgr. Jana Hirková,
učiteľka*

■ PRÍHOVOR RIADITEĽKY

*„Svet si nie vždy váži
odvahu malých ľudí,
no rozpadol by sa
nebyť ich smelosti a vytrvalosti.“
P. Brown*

Milí priatelia!

Rozjímajúc nad predchádzajúcimi 50-imi rokmi tejto školy mi pred očami defilujú stovky žiakov, rodičov, ale aj veľké množstvo pedagógov a zamestnancov školy. Prečo ostala škola v srdciach týchto ľudí? Lebo duša mladého človeka je ako notová osnova, do ktorej melódiu píše sám pedagóg s obetavosťou, láskou a námahou. Už od prvého ročníka sú žiaci ako nepopísané listy. Pedagógovia žiakov trpezlivo a pomaly vedú cestičkami poznania, zapalujú v deťoch záujem o nové, neznáme a krásne. Pozorným zrakom sledujú úspechy i nezdary. Lebo viesť človeka od útlej mladosti k poznávaniu krásy a pravdy je vznešeným poslaním tých, ktorých v živote zdobí meno učiteľ.

Pre všetkých pedagógov našej školy je však veľmi dôležité umenie žiť – spoznávať slzy nielen vo svojich očiach, pocítiť úsmev nielen na svojich perách, pozerat' a vidieť, počúvať a počuť. Ak sa darí uplatniť zmysel týchto slov, máme iste pocit šťastia nielen my, pedagógovia, ale predovšetkým tí, ktorých vzdelávame i vychovávame.

Vychovávať a vzdelávať žiakov je veľmi náročné a dá sa to iba vďaka majstrovstvu všetkých pedagógov – tých súčasných, ale aj tých, ktorí už na našej škole nepôsobia, sú na zaslúženom odpočinku, avšak roky boli súčasťou tejto školy. Všetkým týmto pedagógom ďakujem za vzácny dar múdrosti a citu. Viem, že v triedach žiari vaše srdce, aby ukázalo cestu k pravým hodnotám života...

Za 50 rokov svojej existencie škola vychovala tisíce absolventov, z ktorých vyrástli osobnosti športového, umeleckého, vedeckého sveta. Dnes úspešne reprezentujú nielen školu, mesto, ale aj Slovensko doma aj v zahraničí. Vážime si však všetkých dobrých a slušných absolventov, ktorí nezabúdajú na našu školu a robia jej dobré meno. Pri

vypočítavaní úspechov školy je dôležité spomenúť šport u nás. Je to predovšetkým ľadový hokej, ktorý dostal školu do povedomia širokej verejnosti. Škola vychovala dvoch majstrov sveta, Petra Puchera a Martina Štrbáka a množstvo ďalších reprezentantov mesta a SR. Oceňujem a vážim si spoluprácu s PHK Prešov, trénermi a rodičmi žiakov hokejových tried. Spoločným úsilím pokračujeme vo výborných výsledkoch a naši žiaci obsadzujú na celoslovenských súťažiach popredné umiestnenia. Vychovať dobrého športovca je súhrn obetavosti rodičov, majstrovstva trénerov a pedagogického umenia učiteľov. Dá sa to však iba spoločným úsilím a o to sa všetci snažíme. Aj hádzaná v našej susednej škole, ktorá je dnes našou súčasťou, vychovala množstvo vynikajúcich hráčov, ktorí reprezentovali a reprezentujú našu vlasť.

Moje poďakovanie patrí rodičom za ich záujem o život školy, za to, že si uvedomujú dôležité poslanie tejto ustanovizne a význam spolupráce pre jednotnú výchovu detí. Chcem poďakovať tým, ktorí sú ochotní vždy pomôcť a bez pomoci ktorých by si škola ťažko udržala svoje postavenie. Osobitne sa chcem poďakovať rodičovskej rade za pomoc a ústretovosť pri riešení rôznych situácií v škole.

V súčasnosti škola patrí k najväčším na území mesta Prešov. Teší nás záujem rodičov o našu školu, ktorá sa nachádza v tichom prostredí Sídlička II a svojou 50-ročnou tradíciou si vybudovala pevné postavenie v našom regióne. Veľkú zásluhu na tom má aj náš zriaďovateľ, mesto Prešov, v zastúpení pani primátorky Andrey Turčanovej, ako aj prechádzajúceho primátora, ktorí vzácnymi radami, materiálnou a finančnou pomocou prispeli k tomu, aby naša škola bola zrekonštruovaná a oveľa krajšia. Verím, že spoločným úsilím bude mať škola aj v budúcnosti nezastupiteľné miesto v systéme škôl mesta Prešov a bude zárukou ďalšieho úspešného napredovania a prezentovania mesta doma a v zahraničí.

Čo zaželať škole pri jej jubileu? Žiakom prajem, nech majú radi túto školu, nech je pre nich druhým domovom. Rodičom želám pocit istoty a dôvery, že je o ich deti dobre postarané. A pedagógom želám dostatok usilovných a múdrych žiakov, ktorí zúročia vedomosti svojich učiteľov. Nech je naša škola aj do budúcnosti príkladom porozumenia, tolerance, empatie, ale aj náročnosti na všetkých pozíciách.

*Mgr. Ľubica Kohániová,
riaditeľka školy*

■ OBZRIME SA SPÄŤ

Listujeme v kronike školy a v mysli sa nám kreslia obrazy uplynulých 50-ich rokov. Bránami tejto školy prešlo tisíce žiakov, stovky pedagogických pracovníkov, desiatky trénerov ľadového hokeja a tenisu, správnych zamestnancov. Do dnešného dňa sa vystriedalo 8 riaditeľov, 20 zástupcov riad. školy. Škola prešla vo svojom vývine rôznymi etapami života, pretože spoločnosť na ňu vždy kládla neľahké úlohy. Žiadne úspechy sa nedosiahli ľahko, boli za nimi tisíce hodín poctivej a obetavej práce. Život v škole bol rušný, plný premien, len škola a jej múry, triedy a lavice ako mĺkvi svedkovia sa nemo prizerali na všetky tie zmeny.

1966 - 1991

Začiatky boli nesmierne ťažké. Budova školy bola nedostavaná, bol nedokončený 1. a 2. blok; 3. blok bol rozostavaný, chýbala administratívna budova, školská jedáleň, športoviská i telocvičňa. A predsa sa 1. septembra 1966 začal prvý nový školský rok. Prvá Pedagogická rada sa konala u susedov na ZDŠ Odborárska. Začínajúce vedenie školy tvorili riaditeľ školy Sergej Krenický, zástupcovia riad. školy Ján Molitoris a Karol Leščinský.

Elán pedagógov bol veľký, začal sa rozbiehať rušný a tvorivý život školy aj napriek tomu, že po celý školský rok sa budova počas prevádzky dokončovala.

V školskom roku 1970/71 v akcii pod názvom Národ deťom sa dokončila výstavba volejbalového, basketbalového a hádzanárskeho ihriska. Oplotilo sa okolie, vysadili okrasné a ovocné stromy, kvetinou výzdobou sa skrášil prestávkový dvor. Výraznú zásluhu na tom mali Július Šitár, Ladislav Buranovský, Ján Molitoris.

Významným medzníkom v dejinách školy bol 26. august 1972, kedy bola uzavretá zmluva so školským športovým strediskom a OŠ ONV Prešov, OV ČSZTV, TJ ZPA Prešov, PF UPJŠ Prešov a vedením našej školy o zriadení športových tried zameraných na hokej.

Do prvej z nich začali chodiť žiaci Igor Liba, Ján Vodila – neskorší prví ligoví reprezentanti ČSFR v ľadovom hokeji. Medzi prvými pôsobili ako triedny učiteľ a tréner Július Šitár, všestranný športovec, basket-

balista, parašutista a hokejista. Postupne s pribúdajúcimi rokmi pribúdali aj hokejové triedy, v ktorých sa vystriedalo 18 trénerov. Títo žiaci dosiahli vynikajúce výsledky v celoslovenských súťažiach, v Dunajskom pohári v r. 1985 sa stali Majstrami Slovenska. Za 25 rokov činnosti v hokeji aj v iných športoch dosiahli skoro 500 diplomov za 1. – 3. miesto. Získali ich v r. 1980 až 1990 naše hokejové hviezdy: Šechný, Štrbák, bratia Pucherovci, Petruš, Potočňák, postupne bratia Segľovci.

V šk. r. 1989/1990 sa začína nová etapa v rámci športu Beh zdravia, ktorého nadšeným propagátorom bol Ján Molitoris. Pri organizovaní týchto podujatí sa až do r. 2004 striedala naša škola so ZŠ Odborárska.

Okrem skvelých športových úspechov žiaci nezaostávali ani v umeleckej tvorivosti, v jednotlivých olympiádach z matematiky, fyziky, prírodopisu, atď.

1991 - 2006

Nežná revolúcia v roku 1989 bola nielen významným medzníkom v dejinách našich národov, ale významne zasiahla aj do prestavby celého nášho školstva. Po ťažkej, dusivej atmosfére totalitného systému začína sa humanizácia výchovy a vzdelávania. Pedagógovia sa púšťajú s veľkým elánom do práce, vypracúvajú sa nové dokumenty školy, nové učebné osnovy, nové vzdelávacie projekty. Hľadá sa, experimentuje. Možno povedať, že toto obdobie bolo najplodnejšie aj v dejinách našej školy. Pokračuje sa vo výchove hokejových talentov v hokejových triedach, kde sa dosahovali vynikajúce výsledky.

Na podchytenie tenisových talentov bol vypracovaný projekt Tenisová škola, ktorý sa realizoval v spolupráci s TO Tatran Prešov v školskom roku 1992/93 založením prvých dvoch tenisových tried. Postupne sa s pribúdajúcimi rokmi ich počet rozšíril na šesť. Od školského roku 1993/94 začali sme organizovať v okrese Prešov Tenisový turnaj žiakov.

V šk. roku 1993/94 sa začalo experimentálno-alternatívne vyučovanie v 1. A triede.

V šk. roku 1993/94 pôsobila v našej škole aj americká lektorka Suzan Norman, čo prispelo k zvýšeniu kvality vyučovania anglického jazyka. K zvýšeniu úrovne jazykových vedomostí prispel aj projekt Svet okolo nás.

S vedomím, že škola má pre zdravie a celkový vývoj detí urobiť maximum, prijali sme ako prvá škola v okrese projekt Zdravá škola, ktorý sa začal s veľkou vervou realizovať v školskom roku 1994/95. Maskotom tohto projektu sa stal Svedomík, ktorý je symbolom usmievajúceho sa slnka nielen na žiakov našej školy, ale aj na deti celej planéty.

Práca pedagógov v tejto oblasti bola ocenená tým, že v roku 1996 ako prvá škola v okrese Prešov sme boli poctení možnosťou postaviť si Stĺp mieru v areáli školy, ktorý nám venovala japonská asociácia „Prošba za svetový mier“. V roku 1997 sa naši žiaci zúčastnili stavania Stĺpov mieru na Kojšovskej holi v rámci projektu Mierová hora. Do jedného zo stĺpov boli uložené aj mierové posolstvá našich žiakov. Odvtedy sa naši žiaci každoročne zúčastňujú výstupu na Kojšovskú hoľu.

Rok 1998 bol významným medzníkom v dejinách našej školy v tom, že dňa 1. 9. 1998 dostala škola zriaďovaciu listinu o právnej subjektivite školy. To znamená, že naša ZŠ vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a je samostatnou rozpočtovou organizáciou.

Od roku 1998 bola naša škola organizátorom okresnej literárnej a výtvarnej súťaže Kytica domovine.

Od roku 1999 začala naša škola organizovať tradičnú súťaž Beh zdravia pod názvom „Memoriál Jána Molitorisa“.

V roku 2000 začal na našej škole úspešne pracovať literárno-dramatický krúžok, ktorý dosahoval vynikajúce umiestnenia v celoslovenských súťažiach v literárnej tvorbe. Zborníky literárnych prác vychádzali pod názvom Talentárium. Od roku 2001 je škola spoluorganizátorom krajskej súťaže Poznaj a chráň.

Od roku 2004 začali sa žiakom vydávať vzdelávacie poukazy určené na podporu mimoškolských aktivít žiakov. Medzi najúspešnejšie krúžky patria: Práca s počítačom, Drôtovanie, Výtvarné spracovanie materiálu, Pálkový tenis, ...

December 2004 sa stal kritickým pre našu školu, pretože jej hrozilo zrušenie a pripojenie sa k ZŠ Odborárska, kde malo sídliť vedenie obidvoch škôl. Vďaka protestom učiteľov, rodičov a ďalších priateľov našej školy sa to skončilo úspešne. Príslušné štátne orgány zrušili predošlé nariadenie o zlúčení škôl a škola začala v januári 2005 opäť fungovať pod vedením novej riaditeľky Mgr. Ľubice Kohániovej.

Od tohto obdobia sa pokračuje v modernizácii zariadenia školy, kabinetu cudzích jazykov, sekretariátu, príjímacej miestnosti pre rodičov. Obnovuje sa kvetinová výzdoba. Škola pokračuje čulým a rušným životom.

Bolo pre nás veľkou ct'ou, že na základe pozvania europoslankyne pani Moniky Beňovej sa mohli naši žiaci Samuel Dobák a Martin Laskovský v dňoch 4. – 6. septembra 2005 zúčastniť rokovania Európskeho parlamentu v Strassburgu.

■ VÝZNAMNÉ UDALOSTI 2006 - 2016

Naša škola nadviazala na predchádzajúce úspechy a pokračovala v rozvoji už zabehnutých projektov. Okrem toho začali pedagógovia školy pracovať aj na nových projektoch. Zdravá škola, Mierová hora, Infovek, Enviroprojekt, Zober loptu, nie drogy sa stali každodennou súčasťou vyučovacieho procesu. V škole vzniká školský časopis Vševedko v čiernobielym vydaní.

Okrem jazykov sa škola už od svojho vzniku orientuje na športové triedy so zameraním na ľadový hokej. V každom ročníku je jedna športová trieda. Žiaci našej školy sa každoročne umiestňujú na popredných miestach v oblastných súťažiach. Mladí hokejisti nás úspešne reprezentovali na medzinárodnom turnaji Zlatý puk v Moskve v roku 2009, kde v silnej konkurencii získali prvé miesto. Blahoželal im aj legendárny obranca Viačeslav Fetisov. Starší žiaci sa od roku 2009 zúčastňujú celoslovenského turnaja o majstra Slovenska, kde získavajú popredné umiestnenia. V školskom roku 2011/2012 sme prvýkrát otvorili športovú triedu, v ktorej boli hokejisti a hádzanári. Podarilo sa to ešte v roku 2013/2014. Aj napriek tomu, že máme vynikajúceho trénera pána Lukáča, záujem o hádzanú poklesol. Žiaci 8. D triedy, hádzanári, získali v školskom roku 2014/2015 titul Majstrov Slovenska.

Prelomovým bol šk. r. 2008/2009, kedy po vyradení ZŠ Odborárskej zo siete škôl na Slovensku bola táto škola pričlenená k našej. Bol to ťažký rok tak pre vedenie školy, ako aj pre pedagógov. Zároveň však aj veľmi plodný.

Významným medzníkom v histórii školstva bola školská reforma.

Začala v roku 2008. Tento súhrn cielených zmien v organizácii a štruktúre školstva v cieľoch, obsahu, metódach a prostriedkoch výchovy a vzdelávania pokračoval až do roku 2013. Škola dostala väčšiu voľnosť pri tvorbe vlastných školských vzdelávacích programov. Podporili sme

športovú prípravu zameranú na ľadový hokej, hádzanú a vyučovanie cudzích jazykov.

Anglický jazyk učíme od prvého ročníka a druhý cudzí jazyk, nemecký, ruský a francúzsky, od 7. ročníka. V školskom roku 2013/2014 sme otvorili triedu s rozšíreným vyučovaním anglického jazyka s dotáciou 5 hodín. Jedna hodina je s anglickým lektorom. Od tohto školského roka sme každý rok otvorili jednu triedu s rozšíreným vyučovaním cudzieho jazyka.

Medzinárodné projekty majú trvalé miesto v našom školskom vzdelávacom programe. Projekt Comenius 1 – Partnerstvá škôl pod názvom Európske životné štýly v minulosti, prítomnosti a budúcnosti sme realizovali v rokoch 2006 – 2009. Rozvinula sa aktívna me-

dzinárdomná spolupráca škôl z Veľkej Británie, Írska, Nemecka, Poľska a Slovenska. Partneri navštívili našu krajinu dvakrát. Naša škola veľmi úspešne prezentovala Slovensko v týchto krajinách. Základná škola už od roku 2009 rozvíja medzinárodnú spoluprácu s poľskou školou v Markłowiciach, ktorá trvá dodnes. Každoročne sa konajú výmeny žiakov a pedagógov. Túto výmenu hodnotíme veľmi pozitívne. Naši žiaci sa učia poznávať krajinu našich susedov, zúčastňujú sa vyučovacích hodín, učia sa tolerancii, rešpektovaniu sa navzájom.

Projekt Interaktívne vyučovanie – moderná forma vzdelávania začala škola implementovať v školskom roku 2009/2010. Na realizáciu projektu bolo získaných 112 tisíc eur. Cieľom projektu bolo zmodernizovať a zefektívniť vzdelávací proces vyučovania interaktívnou metódou. Naučil pedagógov našej školy pracovať s modernou didaktickou technikou, naučil ich vytvárať nové moderné výučbové programy a následne ich aplikovať vo výchovno-vzdelávacom procese. Naši žiaci navštívili Kanceláriu prezidenta SR v Košiciach.

Školský časopis Vševedko v súťaži o najlepší školský časopis, ktorý organizovalo Gymnázium v Sabinove, získal titul Objav roka pre najlepší novoprihlásený časopis.

V máji 2011 sa začalo s rekonštrukciou ZŠ Čsl. armády za plnej prevádzky školy. Celkové náklady financovania z ROP boli 2.815.750,95 eur. Samotná rekonštrukcia a obstaranie odborných učební trvala 16 mesiacov. 30. november 2012 sa stal ďalším míľnikom v rozvoji školy.

Došlo k slávnostnému odovzdaniu zrekonštruovaných priestorov školy. Celý objekt sa zateplil, boli zrekonštruované rozvody tepla a elektriny, zmodernizovalo sa IKT, vybudovala sa spojovacia chodba medzi oboma budovami školy a vznikli nové učebne jazykov, fyzikálna a počítačová učebňa. Kvalita života i práce našich žiakov, pedagógov i zamestnancov sa tým posunula do tretieho tisícročia. Našu prácu si všimol aj vtedajší primátor Prešova P. Hagyar a poctil nás svojou návštevou. Stretol sa s našimi pedagógmi

a žiakmi a bol mu odovzdaný symbolický kľúč od našej školy.

V školskom roku 2011/2012 sme sa zapojili do projektu Unicef Škola priateľská k deťom. Ako škola spolupracujúca s Unicef sme od tejto medzinárodnej organizácie dostali poďakovanie za zapojenie sa do Týždňa modrého gombíka, Vianoce s Unicef, Školy pre Afriku a Stretnutie s junior ambasádormi.

Medzinárodná spolupráca pokračovala projektom Comenius-Program celoživotného vzdelávania. Bol sme úspešní v projekte pod názvom Je to zábava byť moderný a zelený. Realizoval sa v rokoch 2012 – 2014. Projekt bol implementovaný aj v partnerských školách z Cypru, Malty, Bulharska, Talianska a Litvy.

V súčasnosti implementujeme projekt Erasmus + pod názvom Viac hláv, viac rozumu alebo nápady na rozvoj kľúčových kompetencií žiaka a podporu jeho sebavedomia prostredníctvom netradičných foriem práce. Učiteľky našej školy sa zúčastnili seminárov na Malte a v Anglicku. Nové informácie, ktoré získali, už uplatňujú vo vyučovaní.

V školskom roku 2015/2016 sme sa zapojili aj do programu Partnerstvá škôl eTwinning, ktorý podporuje rozvoj spolupráce európskych škôl prostredníctvom využívania informačných a komunikačných technológií. Zároveň poskytuje podporu a poradenstvo školám v tejto oblasti. Projekt Objavujeme cez internet a podme sa zabávať s klasickou poštou realizujeme s fínskou školou.

Za posledných desať rokov sme zmodernizovali triedy a vymenili lavice v budove na Odborárskej ulici, vytvorili sme webovú stránku školy, zriadili sme tri nové počítačové učebne a zakúpili sme päť interaktívnych tabúl. V školskom roku 2013/2014 sme zriadili novú herňu pre ŠKD, opravili a zrenovovali sme asfaltové ihrisko a mesto Prešov postavilo nový ligový hokejbalový štadión. Zrekonštruovali sme telocvičňu v budove ČSA 1 a na Odborárskej ulici sme v telocvični vymenili okná a urobili novú podlahu. Okrem toho sa menila podlaha a okná v mnohých ďalších priestoroch tejto budovy. V školskom roku 2014/2015 sme zaviedli vysokorychlostný internet. Snažíme sa pre žiakov našej školy vytvárať stále lepšie podmienky na vyučovanie. Chceme, aby sa im tu dobre učilo a aby tu radi chodili.

ÚSPECHY NAŠICH ŽIAKOV 2006 - 2015

Šk. rok 2005/2006

- Európa v škole, krajské kolo, 1. miesto Ivana Trochanová
- Európa v škole, okresné kolo, Monika Demčáková
- Geografická olympiáda, okresné kolo, 1. miesto Marián Bašista, Ela Bardiovská, 2. miesto Tomáš Mihalov
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto M. Sabová, 2. miesto M. Turčinová, 3. miesto Hanobiková
- Šaliarsky Maľko, okresné kolo, 1. miesto Michal Hric
- Bezpečne na bicykli, okresné kolo, 1. miesto kolektív 3. C
- Majstrovstvá Slovenska v stolnom tenise, 1. miesto Michal Dandár – najlepší hráč na Slovenku vo svojej kategórii

Šk. rok 2006/2007

- Envirootázniky, celoslovenská súťaž, 2. miesto Matúš Matisko
- Playback show, okresné kolo, 1. miesto žiaci VI. A
- Najlepší detský čitateľ Prešova, Jana Pasierbová
- Európa v škole, okresné kolo, 1. miesto Alica Harčárová a Ján Demčák – postup do celoslovenského kola
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto M. Sabolová, 2. miesto M. Turčinová
- Fyzikálna olympiáda, okresné kolo, 3. miesto Stanislav Leskovský

Šk. rok 2007/2008

- Gymnastický štvorboj družstvo, okresné kolo, 1. miesto
- Gymnastický štvorboj družstvo, krajské kolo, 2. miesto
- Geografická olympiáda, okresné kolo, 2. miesto Jerguš Greššák, 1. miesto Matúš Matisko, Daniel Andraško
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 3. miesto Natália Bašistová, Michaela Turčinová
- Fyzikálna olympiáda, okresné kolo, 1. miesto Daniel Krafčík, 3. miesto Matúš Matisko
- Fyzikálna olympiáda, krajské kolo, 1. miesto Matúš Matisko

Šk. rok 2008/2009

- Bedminton, krajské kolo, Michaela Gočová, 1. miesto; Daniela Oršuláková, 2. miesto
- Minivolejbal žiačok, celoslovenské kolo, 1. miesto a 2. miesto
- Strel'ba zo vzduchovky, okresné kolo; 2. miesto M. Andrejko, E. Guman, P. Ondria; žiačky 2. miesto I. Olšavská, M. Mydlová, K. Adamová
- Celoslov. národná liga mládeže v strel'be zo vzduchovej pušky, Ivanka Olšavská 3. miesto, trikrát na 2. a trikrát na 1. mieste
- Pytagoriáda, okresné kolo, 1. miesto H. Hanušovský
- Majstrovstvá Slovenska v hádzanej starších žiakov, 3. miesto
- Krajské kolo v street hokeji šiestakov a siedmakov, 2. miesto
- Krajské kolo vo futbale starších žiakov, 2. miesto
- Krajské kolo v gymnastickom štvorboji, staršie žiačky 2. miesto, starší žiaci 3. miesto, mladší žiaci 2. miesto
- Majstrovstvá SR mládeže v strel'be zo vzduchovej pušky, 1. miesto Ivanka Olšavská
- Majstrovstvá Európy fitness, 2. miesto Stanka Dolinská
- Majstrovstvá sveta fitness, 3. miesto Stanka Dolinská
- Celosvetový pohár fitness, 4. miesto Stanka Dolinská
- Majstrovstvá SR fitness, 1. miesto Stanka Dolinská
- Celosvetový pohár fitness, 1. miesto Stanka Dolinská
- Celoštátna výtvarná súťaž Voda? To je, keď... , 1. miesto Matúš Kríž
- Výtvarná súťaž Perokresba Michala Bosáka 2008, 1. miesto Matúš Kríž

Šk. rok 2009/2010

- Okresné kolo Olympiády ANJ, 3. miesto Branislav Lamač
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto Barbora Karnišová
- Hviezdoslavov Kubín, krajské kolo, 3. miesto Barbora Karnišová
- Krajská súťaž v tvorbe komiksových príbehov MOJE NIE ZLU, 3. miesto Matúš Kríž
- Európa v škole, výtvarná časť, Matúš Kríž bol medzi ocenenými, poradie nebolo určené
- Majstrovstvá sveta fitness, 2. miesto Stanka Dolinská
- Geografická olympiáda, okresné kolo, 2. miesto Daniel Kikič, Erik Hasan Sukar 3. miesto

- OK v gymnastickom štvorboji A kategória dievčat, 3. miesto F. Príhodová, M. Kropuchová, A. Horoščáková, A. Machalová, G. Piznerová
- OK v gymnastickom štvorboji B kategória dievčat, 3. miesto P. Adamčíková, L. Paulovská, S. Pallová, Ž. Švidroňová, T. Hirková
- OK v gymnastickom štvorboji C kategória dievčat, 1. miesto S. Dolinská, M. Fertal'ová, M. Gerdová, S. Paulovská, D. Kostelníková
- OK v gymnastickom štvorboji A kategória chlapcov, 2. miesto P. Olejár, D. Šitar, A. Kušnirik, S. Machala, T. Havrilla
- OK v gymnastickom štvorboji C kategória chlapcov, 1. miesto E. Horváth, P. Horvath, P. Germuška, J. Lehet, M. Krasničan
- Olympiáda AJ, okresné kolo, 3. miesto Braňo Lamač
- Olympiáda NJ, okresné kolo, 1. miesto Braňo Lamač
- Majstrovstvá sveta fitness, 2. miesto Stanka Dolinská
- Celosvetový pohár fitness, 5. miesto Stanka Dolinská
- Slávik Slovenska, okresné kolo, Juraj Gall 2. miesto
- Slávici z lavice, okresné kolo, 3. miesto Ľubomíra Hanušinová
- Slávici z lavice, okresné kolo, 1. miesto Simona Szabadošová
- Slávici z lavice, krajské kolo, 2. miesto Simona Szabadošová
- Piesne naše piesne, okresné kolo, 1. miesto Ľubomíra Hanušinová
- Bedminton, okresné kolo, 1. miesto Michaela Gerdová
- Bedminton, krajské kolo, 1. miesto Michaela Gerdová
- Celoslovenská súťaž v hádzanej žiakov, základné kolo, 1. miesto
- Celoslovenská súťaž v hádzanej žiakov, krajské kolo, 1. miesto
- Biatlon, celoslovenský rebríček 11 – 12-ročných žiačok, 1. miesto

Šk. rok 2010/2011

- Majstrovstvá SR v latinsko-amerických tancoch, 2. miesto Lukáš Záhorák
- Národná strelecká liga, 1. miesto Ivana Oľšavská
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto Barbora Karnišová
- Hviezdoslavov Kubín, krajské kolo, 1. miesto Barbora Karnišová
- Pytagoriáda, okresné kolo, 1. miesto Henrich Hanušovský
- Slávici z lavice, okresné kolo, 3. miesto Ľubomíra Desiatniková

Šk. rok 2011/2012

- Olympiáda zo SJL, okresné kolo, 3. miesto Paula Zwiebelová
- Šaliansky Matko, okresné kolo, 1. miesto Klaudia Hanková, 3. miesto Emma Tomášová
- Majstrovstvá Slovenska v krasokorčuľovaní, 1. miesto Mária Sofia Pucherová
- Športová strelba, okresné kolo, 2. miesto Adam Kľoc, Barbora Balogová, Annamária Koreňová, 3. miesto Ivana Oľšavská, Erik Guman a Martin Germuška
- Športová strelba, krajské kolo, 1. miesto Ivanka Oľšavská
- Majstrovstvá Slovenska v športovej gymnastike, 1. miesto Peter Horváth, Martin Tomáš, Maximilián Novotný, Jakub Lehet, Stanislav Fojtíček
- Sláviči z lavice, okresné kolo, 3. miesto Ľubomíra Desiatniková
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto Barbora Karnišová
- Hviezdoslavov Kubín, krajské kolo, 3. miesto Barbora Karnišová
- Biologická olympiáda, okresné kolo, 1. miesto Samuel Karvaš, 2. miesto Simona Schlachtová, Peter Michalčín
- Dejepisná olympiáda, okresné kolo, 2. miesto Jakub Duch

Šk. rok 2012/2013

- Celoslovenská súťaž školských časopisov, 3. miesto
- Medzinárodné preteky v športovej strelbe, 1. miesto Ivanka Oľšavská
- Majstrovstvá Slovenska v športovej strelbe, 3. miesto Ivanka Oľšavská
- Biologická olympiáda, okresné kolo, 3. miesto Peter Michalčín
- Šaliansky Matko, okresné kolo, 2. miesto Bronislava Marková
- Jazykový kvet, krajské kolo, 2. miesto Jakub Komanický
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 2. miesto Michaela Gočová, 2. miesto Bronislava Marková
- Geografická olympiáda, krajské kolo, 2. miesto Henrich Hanušovský
- Biologická olympiáda, okresné kolo, 1. miesto Lenka Dancáková, 3. miesto Peter Michalčín, 3. miesto Maroš Fabian, 2. miesto Emma Blizmanová
- Majstrovstvá Slovenska v hádzanej, 1. miesto Daniel Magdolen, Martin Lozák, Tomáš Danč, Jakub Podracký, Peter Podracký, Samuel Kohút, Tomáš Valenčín, Adam Rindľa, Viliam Birkner, Gabriel Vaňo, Oliver Olejár

Šk. rok 2013/2014

- Gymnastický štvorboj, okresné kolo, 3. miesto Fatima Príhodová, Emma Španielová, Nina Podracká, Emma Tomášová, Laura Petrušová
- Gymnastický štvorboj, okresné kolo, 1. miesto Martina Biščáková, Katarína Karaffová, Miroslava Nálepová, Veronika Kočišová, Anežka Motýľová, Nela Kmecová
- Gymnastický štvorboj, krajské kolo, 3. miesto Martina Biščáková, Katarína Karaffová, Miroslava Nálepová, Veronika Kočišová, Anežka Motýľová, Nela Kmecová
- Majstrovstvá Slovenska v krasokorčuľovaní, 1. miesto Mária Sofia Pucherová
- Majstrovstvá Slovenska v športovej streľbe, 1. miesto Ivanka Olšavská
- Majstrovstvá Slovenska v hokeji štvrtákov, 2. miesto
- Šaliarsky Mat'ko, krajské kolo, 1. miesto Michaela Gočová
- Šaliarsky Mat'ko, celoslovenské kolo Michaela Gočová
- Jazykový kvet, krajské kolo, 1. miesto Jakub Komanický
- Jazykový kvet, celoslovenské kolo, 3. miesto Jakub Komanický
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 1. miesto Michaela Gočová, 3. miesto Bronislava Marková, 3. miesto Lenka Želonková
- Hviezdoslavov Kubín, krajské kolo, 1. miesto Michaela Gočová
- Výtvarná súťaž Perokresba Michala Bosáka 2014, 1. miesto Matúš Kríž
- Gymnastický štvorboj, okresné kolo, kategória A dievčat, 1. miesto M. Biščáková, K. Karaffová, V. Kočišová, A. Motýľová, M. Nálepová; kategória B dievčat, 2. miesto E. Tomášová, E. Španielová, N. Podracká, N. Kmecová, B. Timková, Kategória C – 2. miesto F. Príhodová, L. Paulovská, D. Futejová, E. Adamovičová, S. Prokešová
- Gymnastický štvorboj, krajské kolo, 2. miesto M. Biščáková, K. Karaffová, V. Kočišová, A. Motýľová, M. Nálepová
- Florbal, krajské kolo, 3. miesto Patrik Frič, Samuel Galajda, Max Glazunov, Samuel Hrabčák, Viktor Juraško, Michal Lehotský, Samuel Lorinc, Marián Sedlák, Samuel Šandor, Daniel Tkáč, Kristián Tutoky, Marián Vilček
- Európa v škole, celoslovenské kolo, Sára Sirotňáková

Šk. rok 2014/2015

- Súťaž mladých elektronikov, celoslovenské kolo, 1. miesto v súťaži prinesených výrobkov Andrej Bača
- Jazykový kvet, celoslovenská súťaž v angl., kategória A, 3. ročník, 2. miesto Nataniel Komanický
- Florbal chlapci, krajské kolo, 1. miesto Kamil Blahut, Filip Marčák, Oliver Miglot, Tobias Lancoš, Matúš Havrila, Lukáš Havrila, Marek Palko, Patrik Frič, Viktor Juraško, Daniel Tkáč a Samuel Galajda
- Geografická olympiáda, okresné kolo, 3. miesto Samuel Karaš
- Šaliarsky Matko, okresné kolo, 3. miesto Bronislava Marková
- Olympiáda z nemeckého jazyka, okresné kolo, 1. miesto Heidi Strompf
- Ľudské práva očami detí, celoslovenská literárna súťaž, 6. miesto Lenka Želonková
- Majstrovstvá Slovenska v hádzanej starších žiakov, 2. miesto
- Hviezdoslavov Kubín, okresné kolo, 2. miesto Mária Gajdošová

*Podľa zápisov z kroniky školy spracovali učiteľky
Mgr. Nadežda Rusňáková a Mgr. Emília Pištejová*

■ VRÁŤME SA V ČASE

NÁVRATY...

Je to tak, skrývajú v sebe pre každého z nás osobitnú príťažlivosť. Cez ne si pripomíname udalosti, ktoré sa v prvotnej podobe už nikdy nezopakujú. Azda aj preto má človek pri srdci taký hrejivý pocit, keď si spomína, že to bolo akoby len včera, čo sme spoločne stáli 1. septembra 1966 pred bránami novej školy. Čas sa však nedá zastaviť. Dôkazom toho je aj jubileum našej školy.

Spomíname si, ako na vtedy novom prešovskom sídlisku vyrastala už v poradí druhá škola. Keď prišiel nový školský rok, bola hotová iba sčasti. Nebol dokončený I. a II. blok, III. blok bol rozostavaný, chýbala administratívna budova a školská jedáleň. Nemali sme športoviská ani telocvičňu, po celý školský rok sa budova dokončievala počas prevádzky.

Prvý september 1966 bol pre nás nezvyčajným sviatkom, i keď sme ho začali u susedov na ZDŠ Odborárska. Na zvedavých tvárach žiakov, členov učiteľského zboru, rodičov i ďalších hostí, ktorí sa zúčastnili otvorenia školy, sme videli otázniky. Ako to tu vlastne bude?

Pomohol nám náš entuziazmus. Už 15. septembra 1966 sme začali riadne vyučovať. Začali pracovať krúžky, rozvíjala sa mimoškolská činnosť.

Škola, to je nenapodobiteľná dielňa ľudskosti. Tak, ako starobylý Prešov je večne mladý, aj škola každý rok znova a znova dýcha mladosťou. Uvedomujeme si to aj pri tomto jubileu, ktoré nám pripomína kapitolu spoločného života.

Pri zrode školy stáli Jozef Popovec, Margita Hajdunová, Július Šitár a Věra Vataščínová.

*Anna Škurlová,
bývalá učiteľka, ktorá takisto stála pri zrode školy*

SPOMIENKY

... je ich veľa, veľmi veľa ... moja alternatívna trieda. Na dverách LEGO PANÁČIK – poznávací znak našej triedy. Aj interiér triedy bol LEGOM poznačený. Pomaľované nízke skrinky delili miestnosť na učebňu a relax. Veľký koberec, vankúšiky a veľa kvetov. Na stene upevnený živý konár stromu vždy zdobený podľa ročných období. Aj tam sme sa učili.

V košíčku boli nastrihané písmenká aj čísla a ja som zvolávala deti z lavíc na koberec, keď už mali učenia v laviciach dost'. Rýchlo zbierali kartičky a skladali z nich slová, vety. Neskôr to boli vybrané slová, skloňovanie, časovanie, práca so slepou mapou. Aj MACKO

PUSÍK nám veľmi pomáhal a bol pre deti lákadlom k samostatnej práci na koberci a mne pomáhal pri kontrole úrovne ich vedomostí.

Učivo sme preberali a upevňovali aj pomocou klobka vlny vytváraním pavučinky – na koho klobko padlo, ten musel odpovedať alebo niečo utvoriť. Obmenou pavučinky bolo vytlieskavanie a preskakovanie v kruhu, teda pohyb, hra, správna odpoveď a potlesk. LEGO DEŇ mali deti veľmi rady, trval skoro celý deň. Lavice pod okno, práca v skupinách, zadané úlohy na tabuli a výsledky na LEGO podložkách. Bola to súťaž skupín – vyhodnotenie, radosť víťazov. Takéto a podobné vyučovanie bolo bez zvonenia.

Spolupráca s rodičmi bola veľmi dobrá. Cez prázdniny mi pomáhali s úpravou triedy, vftali, natierali, maľovali.

Každý rok sme chodili do školy v prírode. Bolo to náročné, je to 24 hod. služba, ale stálo to zato. Úroveň vedomostí žiakov podľa testov bola dobrá, nikdy nie horšia ako v klasických triedach. Žiaci boli hodnotení iba slovne, rodičia mali dostatok ústnych i písomných informácií o úrovni vedomostí svojich detí. Žiaci dostávali riadne vysvedčenia vydané MŠ SR, avšak boli tiež slovne hodnotení. Nebolo to jednoduché vyjadriť vetou úroveň zvládnutia učiva z každého predmetu, zvlášť vo

vyšších ročníkoch. Bola to vlastne moja slohová práca venovaná žiakovi i jeho rodičom, ale taká, aby sa slovo premietlo do známky, na ktorú sme od nepamäti všetci zvyknutí. Až vo 4. ročníku sa prešlo na hodnotenie známkou, aby prechod na II. stupeň bol pre ne jednoduchší.

Celý projekt alternatívneho vyučovania sa realizoval len na niektorých školách SR a v niektorých triedach. Bol sledovaný MŠ SR a na katedre UPJŠ v Prešove, za odbornej metodickéj pomoci vtedajšieho Metodického centra v Prešove. Všetko bolo iné, náročné, no zaujímavé a som rada, že som si tým prešla.

Dnes sú to vzdelaní a úspešní mladí ľudia. Viem o tom, občas sa s niektorými stretávam. Spomienok je veľa, no stačilo...

Ľutujem, že som si nerobila kroniku a nepoznala som smartfón s fotoaparátom... vtedy totiž neexistoval. Škoda.

*PaedDr. Oľga Bencúrová,
bývalá učiteľka školy*

STÁLE SME ŽIACI, AJ KEĎ NAŠA ŠKOLA MÁ 50 ROKOV

Keď nám, štyrom spolužiakom, pri odovzdávaní vysvedčenia v 7. ročníku v škole familiárne nazývanej Gotwaldka oznámili, že budeme pokračovať v novej škole, nevenovali sme tomu veľkú pozornosť, veď začínali prázdniny. Bol to o to väčší šok, keď sme tam vkročili pred päťdesiatimi rokmi prvýkrát.

Škola musela mať všetky ročníky, tak nás podľa bydliska jednoducho rozdelili. Aké to boli priestory na Odborárskej? V porovnaní s našou školou málo priestrané, šatne na chodbe, na mieste ihrísk bol porozhadzovaný stavebný materiál, telocvičňa nemala ešte ani základy, kabinety bez vybavenia, lavice a stoličky zabalené v papieroch, bez zubnej ambulancie, malá jedáleň, ešte menší a neprístupný dvor. V triede ďalších 24 spolužiakov, 14-ročných pubertiakov, ktorí sa predtým nepoznali. Všetci sme boli navzájom pohnevaní, urazení, bolo nám smutno za bývalou školou, za spolužiakmi.

Nepoznali sme učiteľov, ani oni nás. Len pani učiteľka Komanická nás potešila: „Som rada, že tu vidím svojich žiakov.“ Pán učiteľ Pribilovič, tiež z predchádzajúcej školy, nás povzbudil ešte viac: „Čo ste tu takí sfučaní, za 2 roky ste preč, ale ja tu budem ešte veľmi dlho.“

Po roku sa pomaly začali upravovať aj naše vzťahy a v poslednom ročníku sme zistili, že naši spolužiaci nie sú až takí otrasní, aj učitelia celkom ušli, až nám zrazu začalo byť ľúto, že sme neboli spolu celých 9 rokov.

A tak sme sa začali stretávať každých 10 rokov za veľkého pochopenia aj údivu každého vedenia, že existuje taká trieda. Áno, taká trieda, ktorá asi nemá pár. Stále sedíme v našej triede, každý vo svojej lavici, naposledy to bolo 19. 9. 2015. Akí sme teraz? Aj keď naše rady nemilosrdný čas trochu preriedil, stále máme radi svoju školu, s úctou spomíname na našich vyučujúcich, ozveme sa našej triednej, pani učiteľke Bertotyovej. V triede sme stále žiaci, bezdomovec vedľa ústavného činiteľa, upratovačka vedľa podnikateľky, primár vedľa hasiča. Všetci

sme rovnakí, všetci sme skvelí, aj vďaka skvelým pedagógom a celej škole. Som rada, že aj moji synovia boli žiakmi tejto školy, dnes už sú pedagógmi vysokých škôl. Ale stále spomínajú na svoju školu, aj keď ich začiatok nebol taký dramatický a vzťahy medzi spolužiakmi také hlboké. Čo zaželať k jubileu? Všetkým veľa zdravia, vzájomnú úctu, pochopenie a dobré vzťahy pretrvávajúce dlhé roky.

*MUDr. Kveta Šebejová,
žiacka školy v rokoch 1965 - 1967*

AKO SME SA SPÁJALI

Učila som vtedy v Základnej škole na Odborárskej ulici. Začalo to šuškaním a niečím ako je „šírenie poplašnej správy“: Rušia nás!!! Potom sa objavil článok v novinách v podobnom duchu. V Toryse však pretieklo ešte veľa vody, kým sa to stalo. ZŠ Odborárska v Prešove prestala existovať a my sme sa stali súčasťou susednej školy – ZŠ Československej armády.

Prvotné drobné nedorozumenia typu „my“ a „oni“ (rozumej my z Odborárskej a oni z Československej a naopak) veľmi rýchlo prerástli do pocitu nutnosti spolupráce. Bolo treba rýchlo alebo čo najskôr vyriešiť množstvo problémov. Dve budovy, medzi nimi plot, dve kuchyne, dve telocvične, dvojmo predmetové komisie, atď. Neľahká úloha pre vedenie školy. Ale aj pre všetkých zamestnancov.

Najťažší bol prvý školský rok 2008/2009. Zrazu bolo všetko ináč. 1170 žiakov, 78 pedagógov a takmer 2000 rodičov. Množstvo nových tvárí, nových mien a s tým súvisiace problémy. Mnoho vyučujúcich učilo v oboch budovách a prechod medzi budovami ešte neexistoval. Najhoršie to bolo v sychravom a mokrom počasí.

Vedenie zvolilo systematický krok: Vybudovať v pôvodnej budove ZŠ Odborárska 1. stupeň a v budove Československej armády 2. stupeň. Nebolo to jednoduché a trvalo to 3 roky, kým sa sen postupne premenil na skutočnosť. Kto sa už niekedy sťahoval, vie, čo všetko s tým bolo spojené. Do toho prišla kompletná rekonštrukcia budovy ZŠ Československej armády, ktorá trvala 2 roky za bežnej prevádzky v oboch budovách.

Dnes už je budova ZŠ Československej armády I kompletne zrekonštruovaná, ale od prvej chvíle nášho spojenia sa postupne rekonštruje a modernizuje aj ZŠ Československej armády II na Odborárskej ulici.

Trvalo mi viac ako dva roky, kým som sa naučila celé mená i špecializáciu všetkých mojich kolegov a kolegyň. Vzájomná spolupráca mi priniesla nielen nové pracovné i ľudské skúsenosti, ale spoznala som aj veľa úžasných ľudí a získala nové priateľstvá.

Nám všetkým prinieslo spojenie okrem iného pocit spolupatričnosti a hrdosti na to, že sme súčasťou jednej z najväčších, ale aj úspešných základných škôl na Slovensku.

*Mgr. Emília Pištejová,
učiteľka*

MIESTO, KDE MI VŠTEPILI LÁSKU K HUDBE

Základnú školu na Ulici Československej armády v Prešove som navštevovala v rokoch 1991 - 2000. Mám na ňu veľmi pekné spomienky. Je to predovšetkým vďaka ľuďom, ktorí túto inštitúciu tvorili a dodnes sú jej súčasťou. Počas môjho pôsobenia som mala šťastie stretnúť výnimočných pedagógov, ktorí nám, žiakom, odovzdali vedomosti obohatené o vlastné skúsenosti so snahou podporiť talenty, ktorými sme disponovali.

Pamätám si množstvo vystúpení a predstavení, ktoré som pod vedením pani učiteľky Ivanovej absolvovala. Robili sme radosť dôchodcom, ale aj maličkým škôlkarom v susednej materskej škole. Lásku k hudbe pani učiteľka prenášala aj do vzťahu k nám, žiakom. Jej zanieťnosť a entuziazmus ma iba upevnili v tom, že sa budem aj v budúcnosti venovať hudbe.

Absolvovala som Vysokú školy múzických umení v Bratislave, v súčasnosti som sólistkou Operného štúdia SND v Bratislave, hosťujúcou sólistkou Štátneho divadla v Košiciach a pedagógom na Konzervatóriu Jozefa Adamoviča v Košiciach.

Vzdelanie, formácia, podpora a povzbudenie sú pre každého človeka dôležité. Vedia to aj pedagógovia, ktorí pôsobia na ZŠ Československej armády a vďaka nim sa mnohým z nás plnia sny.

*Mgr. art. Andrea Nemcová,
bývalá žiačka školy*

NÁVRAT

Truhlica spomienok z detských čias.
Pohladila dušu dospelú.
Slza zohriala pohľad.
Truhlica spomienok z najkrajších čias.
Nedá sa zabudnúť...

Kľúč od nej oprášil nový začiatok.
Vstup do života, vážny!
Hlava ťažká si. Otázok hŕba.
Búrka pocitov v srdci.

Zaujmem? Vyslyšia? Prežijú?

Chumáčiky sivej púpavy v krútnave tancujú
ako myšlienky, čo prúdia človekom.
Bremeno na pleciach veľké.
Vyklíči semienko v život nový,
či rozpráši ho vietor v diaľke?

*Mgr. Linda Ižárová,
bývalá žiačka a terajšia učiteľka*

■ TVORILI NAŠE DEJINY

Riaditelia školy

Gaľa Pavol, Mgr.
Kohániová Ľubica, Mgr.
Krenický Sergej
Matej Pavol
Molitoris Ján, PaedDr.
Šafránková Mária, PaedDr.
Šoltés Andrej
Špes Ondrej

Zástupcovia riaditeľa školy

Barényi Marián, Mgr.
Buranovský Ladislav
Čanda Vladimír, Mgr.
Džoganič Milan
Gaľa Pavol, Mgr.
Hrabková Viera, Mgr.
Kalinová Mária, Mgr.
Komanická Mária
Šafránková Mária, PaedDr.
Tkáčová Mária

Tomčová Anna
Krajňák Pavol, PaedDr.
Leščinský Karol
Meszárošová Oľga, Mgr.
Molčanová Iveta, Mgr.
Molitoris Ján, PaedDr.
Olearníková Mária
Pučko Karol
Šafranko Emil, Mgr.
Vinc Michal

Pedagogickí zamestnanci

Antlová Lucia, Mgr.
Ballová Adriana
Banda Pavol
Baranová Petra, Mgr.
Bareánová Mária, Mgr.
Barényi Marián, Mgr.
Barlová Anna
Bažantová Eva, PaedDr.
Bencúrová Oľga, PaedDr.
Bieleková Kornélia

Bíroš Štefan
Birošová Mária
Bizubová Eva
Bobáková Mária
Borošová Mária
Botková Mária
Brezová Monika
Bulíková Danko, Mgr.
Buranovský Ladislav
Burger Jaroslav

Búriová Zlata, Mgr.
Camara Valéria, Mgr.
Cibulková Tatiana
Cmarová Jana
Cpinová Marta
Čáčová Katarína
Čanda Vladimír, Mgr.
Čekanová Danka
Čiernohorská Viktória
Čirčová Alica, Mgr.
Daniláková Cecília
Dubcová Zuzana, Mgr.
Ducárová Margita
Dudičová Mária, Mgr.
Dugasová Katarína
Dupláková Agáta, Mgr.
Ďurech Igor, PaedDr.
Durkošová Júlia
Džadoňová Marcela
Džoganík Milan
Fajčíková Mária
Fecková Ľudmila
Fecková Marta, Ing.
Fečová Magdaléna, Mgr.
Fečová Mária
Fedorkovičová Mária, Mgr.
Fedorová Anna
Feketeová Marta, Mgr.
Ferjová Iveta, Mgr.
Figulová Oľga
Forišová Elena
Frková Romana, Mgr.
Gajdošová Anna
Gajdošová Mária
Gdovin Emil
Glovacká Oľga, Mgr.
Goč Ján, Mgr.
Godla Eugen, Mgr.

Guregová Hedviga, Mgr.
Hajdunová Margita
Halčák Jakub, PaedDr.
Harčariková Ľubica
Hartmanová Lýdia
Hašková Eva
Havlíková Svetlana, PaedDr.
Havrilayová Adriana, Mgr.
Havrilová Mária, Mgr.
Hekkelová Anna, Mgr.
Himičová Jarmila, Mgr.
Hirková Jana, Mgr.
Hoblová Marta
Holeczyová Zuzana, Mgr.
Holomaňová Mária
Horečná Božena
Hrabková Viera, Mgr.
Hrašková Gabriela, Mgr.
Hrušovská Ľudmila, Mgr.
Hudoková Anna
Hulmanová Kamila, Mgr.
Husárová Magdaléna
Chalupa Radomír, Mgr.
Ilavská Michaela, Mgr.
Iljuková Marta
Ivan Jozef, PaedDr.
Ivanecká Eva, Mgr.
Ivanová Beáta, Mgr.
Janeková Iveta, Mgr.
Janeková Viktória, Mgr.
Kačmárová Svetlana
Kalinová Mária, Mgr.
Kaloková Svetlana
Kaňa Gabriel
Kapišovská Eva
Karafová Mária
Kašprišinová Libuša
Kašprišinová Mária

Katančíková Anna
Kiašková Helena, Mgr.
Knuthová Martina, Mgr.
Kocureková Ľubica, Mgr.
Kofčáková Valéria
Kohániová Ľubica, Mgr.
Konrádyová Katarína
Konvalčín Július
Kopuncová Mária
Kormaník Slavomír, Mgr.
Kostuňová Soňa, Mgr.
Kosturová Viera, Mgr.
Kotlárová Anna
Kovačiková Margita
Kovačiková Mária
Kozmová Eva, Mgr.
Krajňák Pavol, PaedDr.
Križáková Dana, Mgr.
Križová Adela, Mgr.
Križová Elena
Kronová Mária
Krulišová Magda
Kubová Etela
Kuchárová Jana, Mgr.
Kurej Ján, Mgr.
Kušniríková Anna, Mgr.
Kušnírová Jolana
Kušnírová Ľubomíra
Kvašňáková Monika
Kysel' Martin, Mgr.
Laceková Darina, Mgr.
Langová Janette, Mgr.
Lendáková Zuzana
Lenzová Ingrid, Mgr.
Liberová Eva, Mgr.
Lokajová Anna
Lorincová Bibiana, Mgr.
Lonščáková Miroslava, Mgr.

Lukáč Jozef, Mgr.
Malá Ľubica
Malíčková Galina, Mgr.
Malíková Katarína
Marasová Brigita
Marušáková Mária
Matejová Božena
Matisová Slávka
Matúšová Lýdia
Merkovská Viera, Mgr.
Mihaličová Mária, Mgr.
Mikitová Ľubica
Miklošová Ľudmila, Mgr.
Millý Pavol
Minarčíková Anna, Mgr.
Mindášová Ružena
Miškuť Branislav, Mgr.
Miženkova Linda, Mgr.
Mokrišová Ľubica, PaedDr.
Molčanová Iveta, Mgr.
Molitorisová Elena
Motýľová Viola
Muranská Nataša, Mgr.
Myronavá Mária
Nižníková Janka, Mgr.
Obšatníková Margita
Odelgová Anna
Okruhľanská Danko, Mgr.
Olejarník Michal
Olejarníková Mária
Onufrejová Božena
Palečková Anna
Palková Mária, PaedDr.
Pavlovská Jana, Mgr.
Pavlovská Kvetoslava
Pereárová Oľga, Mgr.
Petruščáková Božena
Petrušová Daniela, Mgr.

Pištejová Emília, Mgr.
Piznerová Klaudia, Mgr.
Pjateková Martina, Mgr.
Plišková Viera, Mgr.
Popovec Jozef
Pučko Karol
Puschauerová Jana
Rašlová Mária
Repková Mária, Mgr.
Repková Marta
Replová Marta
Richterová Danka, Mgr.
Roguľová Anna
Rohaľová Mária
Rusiňáková Anna
Rusňáková Nadežda, Mgr.
Ryníková Mária
Sabalová Dáša, Mgr.
Sabolčín Martin, Mgr.
Segľová Marta, Mgr.
Sedláková Tatiana, Mgr.
Senderáková Margita
Schwartzová Magda
Sinaiová Ľudmila
Skok Vojtech
Sninčáková Ľudmila
Sopková Katarína, Mgr.
Stanková Anna
Stankovenová Mária, Mgr.
Starincová Alena
Stasselová Ema
Stašková Klára, RNDr.
Stephany Róbert, Mgr.
Striničová Jana, PaedDr.
Stupinská Oľga
Surgentová Anna
Surgentová Katarína
Svobodová Anna, Mgr.

Šafranko Emil, Mgr.
Šafránková Anna
Šafránková Ivica, Mgr.
Šafránková Jitka, Mgr.
Šillová Katarína, Mgr.
Šimčíková Mária
Šitár Jozef
Šitár Július
Škripková Marta
Škurlová Anna, Mgr.
Šofraneková Silvia, Mgr.
Španielová Ľubica, Mgr.
Šromová Tatiana, Mgr.
Štupáková Ľudmila
Tartalová Ľudmila, Mgr.
Tereková Oľga
Terezová Lenka, Mgr.
Tilňáková Anna, Mgr.
Tobiášová Ľudmila
Tomáš Michal, Mgr.
Tomčíková Anna
Tomčová Anna
Tomková Martina, PhD.
Uhľarová Ľubica
Uličná Dagmar, Mgr.
Vadaš Róbert, Mgr.
Vargovčíková Martina, Mgr.
Vargovičová Mária, Dr.
Vasil'ová Jolana
Vassová Slavomíra, Mgr.
Vašková Alica
Vataščinová Věra, Mgr.
Vozáriková Božena
Vršková Iveta, Mgr.
Vyparina Emil, Mgr.
Zmudová Irma, Mgr.
Zuščáková Helena

Vedúci ŠJ

Dubovská Ľubica
Gicová Jana
Rojáková Anna
Třešňáková Ľubica

Školníci

Baja Jozef
Beťko Igor
Guľas Rudolf
Kalata František, Ing.
Maras Dušan
Vernarský Dušan
Černák Miroslav

Hospodárky školy

Boňková Marta
Kožárová Zuzana
Palenčárová Iveta
Rusňáková Anna
Škerháková Ľubica
Tarbajovská Marta
Tokárová Helena

Upratovačky

Bašistová Mária
Bernátová Valika
Bilská Nadežda
Dernerová Mária
Franková Daniela
Gladičová Terézia
Godzilová Mária
Hanusová Kvetoslava
Havrilová Marta
Horváthová Janka

Jenčová Ľubica
Jureková Mária
Kuhajdiková Mária
Kuchtová Gabriela
Kužilová Elena
Lehocká Eva
Maruščáková Mária
Nahalková Jana
Paločková Mária
Redvanská Eva
Tobiašová Marta
Tomčanová Adriana
Tomčová Iveta
Vitalisová Miroslava

Pracovníci ŠJ

Adamková Jolana
Baryová Jana
Buzgová Mária
Dolinská Mária
Grejtáková Mária
Harizalová Helena
Kohútová Katarína
Korbová Mária
Kušnírová Mária
Kunzová Kvetoslava
Lešková Anna
Macková Jolana
Magdová Ľudmila
Mináriková Mária
Nováková Margita
Pribulová Katarína
Popadičová Mária
Pukinová Jana
Rojáková Anna
Slivová Terézia
Šimkovičová Anna
Voľanská Františka

■ Súčasní zamestnanci školy.

Mgr. Jolana Kubínová, riaditeľka ZŠ

PaedDr. Pavol Krupčík, zástupca riaditeľa ZŠ

Mgr. Viera Hrnčíková, zástupca riaditeľa ZŠ

Mgr. Jeta Mošková, hospodárka ZŠ

Mgr. Naděžda Fustáková

Mgr. Ludmila Mikišová

PaedDr. Eva Badařová

Mgr. Daniela Petrášová

Mgr. Josef Lukáč

Mgr. Katarína Šilová

Mgr. Martin Kysel

Mgr. Lučina Španielová

Mgr. Radomír Chalupa

Mgr. Michaela Ilavská

Mgr. Bibiana Lorincová

Mgr. Adriana Golová

Mgr. Katarína Šuplová

Mgr. Ľudmila Tartalová

Mgr. Jana Kuchárová

PaedDr. Igor Durech

Mgr. Mária Harváková

Mgr. Miroslava Lonišková

Mgr. Kamila Hlamanová

Mgr. Monika Solišová

Mgr. Sota Kostubová

Mgr. Zlata Bírčová

Mgr. Jana Pavlovská

Mgr. Beata Ivanová

Mgr. Gašper Malíčková

Mgr. Mária Bejňová

Mgr. Jana Herčíková

Mgr. Zuzana Dubovská

Katarína Dugosová

Mgr. Klauza Ptaserová

Mgr. Viktória Janeková

Prešov, šk. rok 2015/16

POHĽAD DO SÚČASNOSTI

PRÍHOVOR PRIMÁTORKY

Vážená pani riaditeľka, vážení pedagogickí i nepedagogickí zamestnanci, milí žiaci, ctení rodičia!

Je mi veľkým potešením a ct'ou, že sa Vám môžem prihovoriť pri príležitosti vzácneho jubilea, ktoré si v týchto dňoch pripomínate.

Päťdesiat rokov je v celej epoche ľudstva nepatrnou bodkou, no v jednom ľudskom živote je to obdobie, počas ktorého sa z dieťaťa stáva zrelý človek oplývajúci bohatou škálou životných i profesionálnych skúseností.

Životu človeka sa podobá aj život školy. Tá tiež rastie a vekom dozrieva, tak ako dozrievajú tisícky žiakov, ktorí prešli jej bránami i je skúsená ako stovky učiteľov, ktorí zasvätili svoj život výchove a vzdelávaniu našich detí, či zodpovedná ako množstvo upratovačiek, kuchárov, školníkov. Vám všetkým patrí moje úprimné poďakovanie.

Každá škola ukrýva toľko životných príbehov, udalostí, zážitkov a spomienok, že si to ani nedokážeme predstaviť. O to viac si vážim všetko, čo každý z vás dal našim deťom. Výchova dieťaťa je totiž ako starostlivosť o vzácny kvet. Pedagógovia a ostatní zamestnanci v školstve sú tými záhradníkmi, čo odstraňujú burinu, aby rastliny mohli zdvíhnúť hlávky k slnku. Vy skúmate oči svojich žiakov, aby ste vedeli správne rozhodnúť, kde pridať odvalu, kde lásku, kde treba rozozvučať struny citu, lebo múdrosť bez spomínaných vlastností by nebola tou pravou...

Vy učíte naše deti žiť v kolektíve, prispôsobovať sa, vzájomne si pomáhať, pripravujete ich pre bežný život. Preto aj v tomto pretechnizovanom svete vychovávajme naše deti v duchu lásky a porozumenia, aby boli dôstojnými nasledovníkmi predošlých generácií.

Počas svojej päťdesiatročnej existencie túto školu opustili tisíce absolventov, aby úspešne pokračovali v ďalšom štúdiu a stali sa odborníkmi vo svojej profesii.

Prvé vedomosti tu naberali lekári, inžinieri, informatici, ekonómovia, vychovávatelia, učitelia, ... Pevne verím, že si na našu školu uchovávajú tie najkrajšie spomienky. Ľudská pamäť možno občas niektoré udalosti zastrie závojom iných spomienok.

Preto je možno namieste pripomenúť si retrospektívne tie najdôležitejšie momenty zo života tejto školy:

Rok 1966 – vznik školy, rok 1972 – vznik športových hokejových tried, rok 1992 – vznik športového strediska so zameraním na tenis, rok 1993 vznik alternatívnych tried, od roku 1997 škola funguje ako samostatná rozpočtová organizácia, od roku 2005 prebieha výuka cudzieho jazyka od 1. ročníka, rok 2008 – zlúčenie so ZŠ Odborárska, rok 2012 – rekonštrukcia školy z Regionálneho operačného programu. Rok 2014 bol zasa rokom vybudovania hokejbalového ihriska.

Dovoľte mi pristaviť sa pri spomínanej rekonštrukcii školy. Zrealizovalo sa zateplenie objektu, rekonštrukcia rozvodov tepla a elektriny, modernizácia IKT vybavenia (jazyková a fyzikálna učebňa). Z verejných zdrojov boli náklady projektu v objeme 1 970 163,3 €. Značnú časť financií však tejto sume pridalo mesto – až 493 454,87 €.

Spomínanou rekonštrukciou škola zmenila svoj vzhľad a potvrdila, že patrí medzi moderné slovenské školy. Pevne verím, že sa nám podarí zmodernizovať aj jedáleň i telocvičňu, teda priestory školy, ktoré neboli súčasťou rekonštrukcie v roku 2012.

Našej škole želám mnoho tvorivých a empatických učiteľov, mnoho usilovných a úspešných žiakov. Veď ZŠ Československej armády si za roky svojej existencie vybudovala dobré meno, a to nielen v Prešove. Verím, že bude naďalej šíriteľkou vzdelania, že bude vychovávať ďalšie generácie žiakov a bude svedkom formovania budúcich generácií.

*Andrea Turčanová,
primátorka mesta Prešov*

RADOŠŤ A FANTÁZIA V ŠKOLSKOM KLUBE

Radosť a fantázia spojená s obetavou prácou vychovávateľiek na našej škole sú zárukou príjemného prežívania voľného času detí mimo školského vyučovania. Ako dokážu pani vychovávateľky vyčariť spokojnosť na tvárach detí a ich rodičov? Odpoveď na túto otázku je jednoduchá. Zaujímavými, na tvorivé nápady bohatými aktivitami počas celého školského roka, vlúdnyim prístupom k deťom a samozrejme, aj vhodnou spoluprácou s rodičmi.

Navštevujeme knižnicu P. O. Hviezdoslava a spolu s pani knihovničkou pripravujeme literárnu súťaž „Z rozprávky do rozprávky.“ Deti sa snažia vytvoriť ilustrácie k prečítaným literárnym dielam a niektorých to inšpirovalo aj k napísaniu vlastných rozprávok.

Nezabúdame ani na starých ľudí. V minulom roku sme ich pozdravili niekoľkokrát. V októbri, mesiaci úcty k starším, v decembri – vianočný pozdrav, besiedka a v máji Deň matiek. Deti sa veľmi tešia na stretnutie so starými rodičmi a prejavujú im lásku a vďačnosť.

Vedíme ich tiež k zachovaniu zvykov a tradícií. Folklorná tvorba, ktorú nám zanechali naši predkovia žijúci pod starobylým Šarišským hradom, predstavuje svojskú a jedinečnú umeleckú hodnotu. Naším cieľom je, aby krásne umelecké výtvy nášho ľudu mladá generácia precítila a upevnila si vzťah k ľudovej kultúre šarišského regiónu.

Novoprijatých prvákov prijímame do „Žiackeho cechu“. Prijatie sa uskutočňuje na slávnostnej imatrikulácii prvákov, ktorú pani vychovávateľky spolu s triednymi učiteľkami zodpovedne pripravujú. Spolupráca vychovávateľiek a učiteľiek sa nesie v duchu príjemnej a inšpiratívnej atmosféry, čo má svoj pozitívny odraz aj na psychike detí.

Hovorí sa, že v zdravom tele – zdravý duch. Aby boli skutočne zdravé, ale aj na upevnenie telesnej a duševnej kondície sa venujeme

rôznym športovým aktivitám, organizujeme medzitriedne zápasy vo futbale, floorballe a hokeji. Pri všetkých týchto akciách sa snažíme posilňovať kladné charakterové vlastnosti detí (súťaženie v duchu fair play, pomoc slabším) a správnu motiváciu ich viesť k lepším športovým výkonom.

Prírodovedná a environmentálna záujmová činnosť veľmi úzko súvisia. Zameriavame sa na poznávanie rastlín a živočíchov v našom regióne. Hovoríme o význame lesa, o triedení odpadu, o kolobehu vody v prírode, rozoberáme príčiny vzniku požiarov. V zime prikrmujeme vtáčiky

v búdkach.

V súčasnosti spoločnosť produkuje veľké množstvo odpadu, ktorý sa stáva celosvetovým problémom. Vedíme deti k rozmyšľaniu nad tým, čo a ako možno opätovne využiť na estetické zhodnotenie prostredia, na zhotovovanie nových predmetov či hračiek, nových učebných pomôcok.

Často sú rodičia prekvapení, koľko vedia naše deti nových básničiek, pesničiek, aké krásne práce zhotovujú, koľko majú nových vedomostí, ako sa vedia postarať o kvety, či žasnú nad ich oduševneným rozprávaním zážitkov z vychádzky.

To všetko zvládame v pohode a v láske, nenásilnou formou rozhovorov, hier, súťaží a tvorivých dielní. Svojím materinským prístupom v každom jednom dieťati vzbudzujeme dojem, že práve jeho máme najradšej. A práve v tom je úspech našej neľahkej práce, ktorej najväčšou odmenou je sympatický prejav vďaky dieťaťa a veľké ďakujem od rodičov.

*Mgr. Dana Bulíková,
vedúca ŠKD*

REALIZÁCIA MEDZINÁRODNÝCH PROJEKTOV

Učiteľ sa podobne ako žiak v škole celý život učí. Aby si učiteľ vedel poradiť, musí sa vzdelávať. Je to cesta dlhá, ale ak sa nezastavíme a budeme stále kráčať vpred, tak to úspešne zvládneme. Preto významné miesto

v našom školskom vzdelávacom programe majú medzinárodné projekty, ktoré sú realizované s podporou EÚ.

Naša škola sa zapája do medzinárodných projektov od roku 2005, kedy sa v meste Stratford-upon-Avon vo Veľkej Británii uskutočnil kontaktný seminár, ktorého sa zúčastnila učiteľka anglického jazyka Mgr. Danko Richterová. Práve tu sa zrodila prvá naša spolupráca.

Spoločné záujmy, vzájomná náklonnosť a túžba objavovať zvyky, tradície a kultúru iných národov spojili päť zástupcov škôl z Veľkej Británie, Írska, Nemecka, Poľska a Slovenska. Takto vznikol projekt Comenius 1 – Partnerstvá škôl pod názvom *Európske životné štýly v minulosti, prítomnosti a budúcnosti*. Projekt úspešne trval tri roky (2006 – 2009).

V meste Haarlem neďaleko Amsterdamu organizovala holandská Národná agentúra Comenius koncom roka 2011 ďalší kontaktný seminár pod názvom *Internacionalizácia v základnom vzdelaní*. Škola sa zapojila do projektu *Je to zábava byť moderný a zelený*. Realizácia projektu trvala dva roky, 2012 – 2014. Projekt bol implementovaný aj v partnerských školách z Cypru, Malty, Bulharska, Talianska a Litvy. Zúčastnili sa ho žiaci vo veku 6 – 14 rokov. Sme radi, že sa projektových stretnutí mohlo zúčastniť aj veľa žiakov našej školy.

Program Erasmus + (2014 – 2020) je programom EÚ, ktorý podporuje vzdelávanie, odbornú prípravu, mládež a šport. 4. marca 2015 sme

podali projekt KA1 Vzdelávacía mobilita jednotlivcov, sektor Školské vzdelávanie pod názvom *Viac hláv, viac rozumu, alebo nápady na rozvoj kľúčových kompetencií žiaka a podporu jeho sebavedomia prostredníctvom netradičných foriem práce*. Jednoročný projekt bol schválený a začal sa

realizovať 1. júna 2015. Počas tohto projektu sme začali plniť Európsky plán rozvoja školy.

V školskom roku 2015/2016 sme sa zapojili aj do Programu partnerstva škôl eTwinning, ktorý podporuje rozvoj spolupráce európskych škôl prostredníctvom využívania informačných a komunikačných technológií. Zároveň poskytuje podporu a poradenstvo školám v tejto oblasti. Projekt *Objavujeme cez internet a podľme sa zabávať klasickou poštou* realizujeme s fínskou školou.

Ak chceme formovať modernú a kvalitnú školu, musíme zvoliť vypracované stratégie, postupy, inovácie, moderné prístupy k našim žiakom, ku škole ako celku. Na základe nadobudnutých skúseností z realizácie medzinárodných projektov sa snažíme nájsť a vytvoriť predstavu spoločného cieľa, ktorý by uspokojoval celú našu komunitu. Získané poznatky sú trvalým dedičstvom našej školy.

Mgr. Danka Richterová,
koordinátorka medzinárodných projektov

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť/ Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

PROJEKT INTERAKTÍVNE VYUČOVANIE – MODERNÁ FORMA VZDELÁVANIA

Moderná doba si žiada modernú školu, moderné metódy a formy vyučovania. Základná škola na Ulici Československej armády v Prešove začala v máji 2009 implementovať projekt, ktorý bol podporený prostredníctvom operačného programu Európskeho sociálneho fondu vo výzve Vzdelávanie pre vedo-

mostnú spoločnosť v opatrení Premena tradičnej školy na modernú. Projekt mal názov Interaktívne vyučovanie – moderná forma vzdelávania.

Na realizáciu projektu bolo získaných 112 tisíc eur. Realizoval sa od 29.6.2009 do 30.6.2011. Cieľom projektu bolo modernizovať vzdelávací proces vyučovania interaktívnou metódou. Prvoradou úlohou bolo naučiť učiteľov pracovať s modernou didaktickou technikou, vytvárať nové výukové programy, aplikovať tieto výukové programy vo výchovno-vzdelávacom procese prostredníctvom interaktívnej metódy a sprostredkovať získané skúsenosti širšej pedagogickej verejnosti.

V období od 1.5.2009 do 31.1.2010 sme začali zaškolením 75 zamestnancov našej školy v aktivite Vzdelávanie pedagogických zamestnancov v oblasti používania didaktickej techniky. Učitelia sa oboznámili s novou didaktickou technikou, získali zručnosti v jej ovládaní, naučili sa používať existujúce výukové programy, ktoré ďalej prostredníctvom interaktívnej metódy aplikovali a aplikujú vo vyučovacom procese.

Interaktívna tabuľa – dovtedy možno veľká neznáma – sa po uskutočnených vzdelávacích aktivitách stáva súčasťou bežného vyučovania. Učitelia sa oboznámili s novou didaktickou technikou, získali zručnosti v jej ovládaní, naučili sa nielen využívať hotové výučbové

programy, ale aj vytvárať vlastné interaktívne hodiny, ktoré prostredníctvom interaktívnej metódy aplikujú vo výchovno-vzdelávacom procese. Interaktívna metóda priniesla nové impulzy pre ďalšie zmysly, žiaci mali možnosť spoluvytvárať hodinu, viac tvoriť a byť aktívnymi. Veľmi rýchlo si zvykli na nové prostredie v učebniach. Tešili sa z neho rovnako ako učitelia. Ján Ámos Komenský by v tomto období dal našej škole prívlastok moderná škola hrou.

Vyškoľení pedagógovia našej školy vypracovali metodickú príručku na prácu s interaktívnou tabuľou. Táto príručka bola výbornou pomôckou pre učiteľov našej školy, ale aj mesta Prešov.

Súčasťou projektu bola aj výmena žiakov a učiteľov z poľskej školy v Markłowiciach. V dňoch 17.11. – 19.11.2010 prišlo 20 poľských žiakov a 4 pedagógovia do našej školy, aby sa v našich podmienkach zúčastnili vyučovania na interaktívnej tabuli. Aktívne sa zapájali do vyučovania anglického jazyka, zúčastnili sa však aj iných vyučovacích hodín. Dohodli sme sa na výmene jednotlivých vyučovacích programov nielen z angličtiny, ale aj z matematiky, geografie, biológie. Ukončením projektu bola konferencia, na ktorej učitelia našej školy prezentovali pre širokú verejnosť programy, ktoré sami vytvorili, hovorili o svojich skúsenostiach a poznatkoch, odovzdávali svoje skúsenosti ďalej. Školili ďalších učiteľov na MPC a prezentovali firmu Stiefel na stretnutiach s pedagógmi.

Interaktívna tabuľa a interaktívna technika ako moderné vzdelávacie učebné pomôcky sa vyskúšali a osvedčili na všetkých vyučovacích predmetoch. V súčasnosti sa využívajú rôzne, počas celej vyučovacej hodiny alebo iba na niekoľko minút, na motiváciu žiakov, na precvičenie učiva, na premietnutie videoukážky, na znázornenie fotografií, na písanie, na čítanie, ... Využitie je obrovské. Záleží len na tvorivosti a snahe vyučujúceho. Veľakrát sú inšpiráciou aj samotní žiaci, ktorí si prácu s touto technikou radi a rýchlo obľúbili. A majú pre interaktívnu tabuľu aj vlastné pomenovania, napr. XXL počítač alebo „hyperaktívna“ tabuľa.

Mgr. Ľubica Kohániová,
 asistent projektového manažéra

EURÓPSKA ÚNIA

Európsky fond regionálneho rozvoja „Investícia do vašej budúcnosti“

REKONŠTRUKCIA ZŠ ČESKOSLOVENSKEJ ARMÁDY V PREŠOVE

Významným medzníkom v dovtedy takmer 46-ročnej existencii ZŠ Československej armády sa stala jej nevyhnutná rekonštrukcia. Roky využívania jednotlivých priestorov, kvalita stavebného materiálu, počasie, atď. sa odzrkadlili na celkovom stave a vzhľade školy. Nevyhovujúce bolo kúrenie, starosti spôsobovalo aj zatekanie strechy a poškodenie omietok a obvodových múrov. Vo vymenovávaní ťažkostí by sa dalo ešte ďalej pokračovať. Všetko to zároveň vplývalo aj na vnútorné priestory a vybavenie interiéru.

Rekonštrukcia školy si vyžiadala kooperáciu rôznych zainteresovaných strán, zriaďovateľa školy, zhotoviteľa a v neposlednom rade vedenia školy a jej zamestnancov.

Ako sa to všetko začalo? Mesto Prešov (v roku 2008) ako zriaďovateľ podalo žiadosť o pridelenie nenávratných finančných prostriedkov z Regionálneho operačného programu v rámci opatrenia 1.1 Infraštruktúra vzdelávania na rekonštrukciu ZŠ Československej armády. Projekt bol spolufinancovaný Európskou úniou z európskeho fondu regionálneho rozvoja a zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky Investícia do Vašej budúcnosti.

Celkové náklady financovania z ROP boli 2. 815.750,95 eur.

Samotná rekonštrukcia objektu a obstaranie vybavenia špecializovaných učební trvala 16 mesiacov, a to od mája 2011 a bola ukončená v auguste 2012. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v októbri 2012.

Zrealizovaním projektu sa:

- zlepšila kvalita vzdelávania prostredníctvom zrekonštruovania objektu školy,
- znížila energetická náročnosť (zateplenie objektu, výmena rozvodov tepla a elektriny),
- zmodernizovalo sa vybavenie učební a priestorov školy,
- zriadili sa špecializované učebne (fyzikálna, jazyková, IKT),
- z estetického hľadiska sa skrášilo aj bezprostredné okolie, čo má priamy vplyv na žiakov navštevujúcich ZŠ, ako aj obyvateľov mesta,
- stará budova sa zmenila na moderné vzdelávacie centrum.

Všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom spolupodieľali a pričinili na zrealizovaní tohto náročného projektu, patrí srdečná vďaka.

*PaedDr. Pavol Krajňák,
zást. riad. školy*

CUDZIE JAZYKY – OTVORENÉ DVERE DO SVETA

Učiť sa cudzí jazyk je potrebné pre ten oslobodzujúci pocit, ktorý v nás nastane, keď zistíme, že nie sme viazaní žiadnou jazykovou bariérou. Hovorí sa: „Nauč sa cudzí jazyk a získaj novú dušu.“

Na to, aby sme mohli napredovať a prijímať, musíme najprv dávať. Cudzí jazyk je ako kamarát, musíme sa mu venovať, dať mu pozornosť, čas, svojju prácu.

Úspešnosť osvojenia si cudzieho jazyka závisí od mnohých činiteľov, ale za najdôležitejší sa považuje motivácia žiaka. V našej škole učíme štyri cudzie jazyky: anglický, nemecký, ruský a taliansky. Pravidelne sa zúčastňujeme súťaží a rôznych podujatí, v ktorých sa naši žiaci umiestňujú na popredných miestach. V celoslovenskej akreditovanej postupovej súťaži Jazykový kvet obsadil v šk. roku 2013/14 Jakub Kománický 3. miesto na Slovensku. V šk. roku 2012/13 sa na olympiáde z anglického jazyka v okresnom kole Adam Kl'oc umiestnil na 2. mieste. Na olympiáde z nemeckého jazyka v šk. roku 2014/2015 získala Heidi Strompř v okresnom kole 1. miesto a v krajskom kole 2. miesto.

Ako prví na Slovensku sme začali používať učebnice Project. Pravidelne sa naši učitelia zúčastňujú jazykových kurzov z anglického jazyka, ktoré majú dlhoročnú tradíciu. Okrem slovenských miest sme postupne kurzy organizovali aj v zahraničí. Začínali sme v stredisku Potoky – Lúčky v roku 1994, nasledoval Turzov – Gelnica, Ružbachy, Vernár, Vodice v Chorvátsku, Riccione v Taliansku, Porto San Giorgio, Grotta Mhare v Taliansku. Vo Veľkej Británii sme boli v Londýne, Stonehenge, Salisburz, Brighton, Hastings, Caunterbury. V roku 2015 sme absolvovali posledný na trase Londýn – Paríž.

V šk. roku 2013/14 sme otvorili 1. triedu s rozšíreným vyučovaním anglického jazyka, ktorú žiaci a rodičia privítali s veľkým nadšením. Spolupráca s lektormi sa stala pravidelnou a skvalitnila komunikáciu v cudzom jazyku. V budúcnosti by sme chceli prejsť na bilingválne vzdelávanie.

Neodmysliteľnou súčasťou života školy je projekt Anglický týždeň, ktorý organizujeme v spolupráci s organizáciou AEISEC. Aktivity projektu žiakov motivujú k aktívnej komunikácii a napomáhajú im odbúrať bariéry, ktoré im bránia komunikovať po anglicky.

Na hodinách ruského, nemeckého a talianskeho jazyka využívame praktické cvičenia, ktoré umožňujú žiakom získavať zručnosti potrebné pre úspešné používanie cudzieho jazyka v každodennom živote, v rôznych životných situáciách. Hodiny prebiehajú formou komunikácie a hry, používame audio a videonahrávky. Pravidelne organizujeme posedenia pri samovare, v rámci interaktívneho vyučovania sa oboznamujeme s históriou a tradíciami rôznych krajín.

Kto hovorí cudzím jazykom len trochu, má z neho väčšiu radosť než ten, kto ho ovláda dobre. Ovládanie jazyka pomáha otvárať brány k inej kultúre, spoločnosti. Skutočná cesta objavovania nespočíva v hľadaní nových území, ale v pozeraní sa novými očami. Takéto nové oči prináša práve znalosť cudzieho jazyka tým, že umožňuje hovoriť s ľuďmi ich vlastnou rečou.

Jeden jazyk uvedie človeka do chodby života. Dva jazyky mu otvoria všetky dvere, na ktoré po ceste natrafí.

Nuž, čo dodať. Naučme sa cudzí jazyk, aby sme v tom veľkom multikultúrnom svete obstáli.

PK cudzích jazykov

HOKEJ – NAŠA SÚČASŤ

Minimálne raz ročne, počas Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji, zarezonujú srdcia mnohých Slovákov a tento šport zažíva neobyčajnú podporu aj u nešportovcov. O to viac, ak naši hokejisti zaznamenajú výraznejší úspech.

Vtedy je radosť pozorovať, ako celá naša škola ožije a zo všetkých kútov počuť „rozbery“ herných akcií, prihrávok, pochvaly na hráčov, ale i mudrovanie, ako by sa to dalo lepšie zahrať. Najmä žiaci našich hokejových tried to prežívajú zvlášť intenzívne. A možno sa už poniektorí aj vidia v národnom drese so slovenským znakom na hrudi. A oprávne, veď história hokeja a existencie hokejových tried na našej škole je nielen dlhá, ale i slávna. Tak do nej spolu trochu nazrime. História organizovaného ľadového hokeja v škole začína v roku 1972, kedy vzniklo športové stredisko pri ZDŠ na Ulici Československej armády a s ním aj prvá športová trieda so zameraním na ľadový hokej pod vedením trénera a zároveň triedneho učiteľa Júliusa Šitára. Odvtedy lavice športových tried opustili stovky mladých hokejových nádejí.

Už prví absolventi Igor Liba a Ján Vodila sa stali pojmom v celom hokejovom svete. Nezaostali ani ďalšie ročníky a mená Richarda Šechného, bratov Pucherovcov Petra a Reného, Martina Štrbáka, Jaroslava Obšuta, Mareka Zagrapana, Tomáša Bulíka, bratov Michala, Pavla a Martina Segľovcov, Vladimíra Miháliku, Jaroslava Janusa a mnohých ďalších sú známe nielen na Slovensku a v Európe, ale i v zámorí.

Od otvorenia prvej hokejovej triedy sa žiaci zúčastňujú rôznych stupňov žiackych ligových súťaží, kde štartujú pod hlavičkou hokejového klubu v Prešove. Popri nestorovi trénerov, na ktorého s láskou spomínajú mnohí naši odchovanci, Júliusovi Šitárovi, žiaci trénovali pod vedením skúsených trénerov. Zo staršej generácie to boli Jaroslav Hrabčák, Eduard Gíblák, Pavol Andrus, Jozef Šechný, Július Burdelák, Jozef Čontofalský, Marián Velček, Štefan Biroš, Jozef Frühauf

a ďalší. Okrem Vladimíra Pekarčíka aj viacerí členovia dnešnej trénerskej generácie – Milan Ondričko, Martin Sabolčín, Marcel Paulovský, Radomír Chalupa a Tomáš Kochan takisto boli žiakmi našej školy v hokejových triedach.

Mladí hokejisti si pravidelne merajú sily so žiackymi hokejovými klubmi z iných miest. S menšími i väčšími úspechmi práve v týchto zápasoch získavajú neoceniteľné skúsenosti. S hrdosťou spomíname na získanie titulu Majster Slovenska v súťaži Dunajský pohár z roku 1976. Každoročne sa zúčastňujú

a žnú úspechy na Majstrovstvách Slovenska starších žiakov. Spomeniem len niektoré. 3. miesto získali v sezónach 1979 – 1980, 2010 – 2011, na 4. mieste sa umiestnili v rokoch 2012 – 2013 a 2013 – 2014. V sezóne 2012 – 2013 sa stali Majstrami Slovenska Extraligy dorastu.

Ale predsa len doteraz najväčším úspechom je víťazstvo v turnaji Zlatý puk v Moskve v roku 2009. Na turnaji hralo 10 mužstiev z ôsmich krajín a naši dvanásť a trinásťroční hokejisti vo finále zdolali Kometu Brno. Spoluorganizátorom turnaja bola legendárna KHL.

Neznámym Prešovčanom vtedy blahoželal okrem iných aj Branko Radivojevič, ktorý neskôr pre médiá poznamenal: „Najzaujímavejšie je to, že som ani nevedel, že sú Prešovčania na zápase a že im budem gratulovať. Jednoducho som vyšiel na ľad a uvidel som ich. Prečítal som si, čo majú napísané na dresoch a pochopil, že sú to Slovinci. Teším sa, že to takto vyšlo.“

Aj my sa tešíme a aby sme motivovali aj najmladších hokejistov a zároveň vyjadrili hrdosť na našich vo svete hokeja úspešných absolventov, pri príležitosti 50. výročia vzniku našej školy zriadili sme vlastnú minigalériu hokejovej slávy. Aj keď je malá, odkazujeme všetkým hokejistom – našim žiakom: „Miesta je v nej ešte dost!“

*Mgr. Martin Sabolčín,
bývalý žiak a súčasný hokejový tréner*

HÁDZANÁ

S činnosťou hádzanárskeho oddielu sa začalo už v roku 1966. V roku 1971 súťažila škola na Odborárskej ulici pod názvom Tatran Prešov. Výsledkom bol majstrovský titul Slovenska a ČSSR. Na Majstrovstvách Slovenska v r. 1972 obsadili hádzanári tohto tímu 2. miesto a v roku 1974 sa stali majstrami Východoslovenského kraja. V škole bolo zriadené školské športové stredisko a už v roku 1974 získali prvenstvo na Majstrovstvách Slovenska ŠŠS. Pod tieto úspechy sa podpísal učiteľ a tréner Ľudovít Zošák, ktorý pôsobil v tejto škole od roku 1971.

Šikovní hádzanári boli neskôr zoskupení do hádzanárskeho oddielu športových tried. Tvorili ich nielen chlapci z tunajšej školy, ale aj hádzanári zo širokého okolia Prešova. Takto sústredení sa mohli naplno venovať tréningom a súťažiam aj pod vedením pána učiteľa Čandu.

Výrazným prínosom pre fungovanie hádzanej bol príchod učiteľa, úspešného hádzanára, Jozefa Lukáča v roku 1977. V tejto škole a neskôr v ZŠ Československej armády získaval a získava srdcia chlapcov pre malú a rýchlu hádzanársku loptu. V zásade nebolo sezóny, kedy by nebol so svojimi zverencami doniesol ocenenie výsledkov jeho práce v podobe diplomu či medaily za úspechy jeho zverencov. Posledný významný titul, ktorým bola ocenená jeho dlhoročná trénerská práca a udelená špeciálna cena za celoživotnú trénerskú činnosť, bol titul Talent roka 2015 pre jeho tím žiakov. Jeho zaoberanosť ako profesionálneho hádzanára sa preniesla aj do trénerskej práce, ktorej výsledkom je 21 titulov majstra Slovenska, z toho 12 v Tatrane Prešov, 9 v ZŠ Československej armády a 3 tituly majstra ČSFR. Od spojenia škôl získal s našimi žiakmi štyrikrát tituly majstrov Slovenska v rokoch 2007, 2009, 2011 a 2015 a v rámci týchto majstrovstiev jedno druhé miesto v roku 2013. Jeho zverenci boli úspešní aj mimo Slovenska. Zúčastňovali sa aj medzinárodných turnajov v Poľsku, Maďarsku, Srbsku, Taliansku a Rakúsku a získavali výborné umiestnenia.

Mgr. Lukáč oceňuje veľmi dobré podmienky na tréningy, ktoré sú vytvorené v škole, lebo bez nich by úspechov nebolo. Medzi odchovancov, ktorí reprezentovali našu vlasť a ktorých Mgr. Lukáč vychoval, patria: Stanislav Kolpak, Martin Justus, Marek Gruca, Stanislav Dobrovič, Milan Mrva, Matej Vernarský, Filip Dujčák, Samuel Orlovský, Boris Rešovský, Juraj Urban, Lukáš Urban, Radovan Pekár a mnohí ďalší...

Hádzanej v tejto škole aj naďalej držíme palce a veríme, že zoznam „legend“ hádzanej bude narastať a tento krásny šport opäť posilnia noví tréneri, ktorí pôjdu v šľapajach pána Lukáča.

*Mgr. Alica Čirčová,
učiteľka*

ŠKOLSKÝ PARLAMENT

V našej škole funguje školský parlament od roku 1995. Môžeme ho charakterizovať ako žiacku samosprávu, ktorá má svoje opodstatnenie a nezastupiteľné miesto vo výchove a vzdelávaní. Náš školský parlament má podporu zo strany vedenia školy a pedagógov. Stal sa veľmi účinným prostriedkom a nástrojom učenia sa pre reálny život. Školský parlament sa vyjadruje k podstatným otázkam, návrhom a opatreniam školy v oblasti výchovy a vzdelávania. Zastupuje žiakov vo vzťahu k riaditeľke a vedeniu školy, predkladá návrhy a stanoviská, spolupracuje na projektoch a aktivitách, ktoré reprezentujú našu školu.

Tvoria ho tí najaktívnejší žiaci z tried 5. až 9. ročníka, ktorých si vybrali ich spolužiaci. Pravidelne sa stretávajú jedenkrát do mesiaca. Práca školského parlamentu sa riadi podľa štatútu. Neodmysliteľnou súčasťou

našej činnosti sú rôzne aktivity, súťaže a výlety, na ktoré sa členovia veľmi tešia. Keďže sú to členovia parlamentu, navštívili aj ten ozajstný – Národnú radu SR v Bratislave. Veľmi zaujímavým bol výlet na Duklu pri príležitosti 70. výročia ukončenia druhej svetovej vojny. Medzi tradičné akcie, ktoré členovia školského parlamentu organizujú, sú Mikuláš v škole a rozlúčka deviatakov so školou.

Fungovanie školského parlamentu je základným prejavom demokratizácie a humanizácie modernej školy 21. storočia.

*Mgr. Galina Malíčková,
koordinátorka ŠP*

MIEROVÁ HORA

Prešlo 19 rokov, odkedy sme pri našej škole postavili Stĺp mieru a stali sme sa tak súčasťou mierového posolstva.

Stĺpy mieru sú darom pre Slovensko od spoločnosti Prosa za svetový mier so sídlom v OSN v New Yorku. Najviac sa ich nachádza v Slovenskom rudohorí, na Kojšovej holi.

Svoje symbolické pomenovanie Mierová hora má tento vrch vďaka 49 stĺpom mieru, ktoré sú umiestnené na jej končari. Jeden z nich patrí aj našej škole.

Každý rok si turistickým výstupom pripomínáme dôležitosť krehkého mieru na planéte Zem.

Všetci účastníci sa stávajú poslami mieru pre svoju školu.

Tešíme sa na najbližší výstup – bude mať svoje okružie 20. výročie.

*Mgr. Irma Zmudová,
koordinátorka projektu*

SME ŠKOLA PRIATEĽSKÁ K DEŤOM

Týmto titulom sa pýšime už 4 roky.

Cieľom programu ŠPD je vytvoriť v škole také prostredie, v ktorom sa každé dieťa cíti bezpečne, dobre, sebaisto a do ktorého chodí s radosťou. ŠPD nielen učí o právach dieťaťa, ale nimi aj žije.

Deti sa zúčastňujú spoločných rodičovských združení, pripravujú nástenné noviny, zapájajú sa do tvorby školského poriadku, organizujú podujatia v rámci školského parlamentu.

Najobľúbenejšie sú aktivity Školy pre Afriku, predaj vianočných pohľadníc, Modrý gombík – sú to pre žiakov prvé kontakty s dobrovoľníctvom, pomáhajú v deťoch prebudiť pocit solidarity voči rovesníkom v chudobných krajinách.

Mgr. Irma Zmudová

■ TVORÍME PEROM A ŠTETCOM

OCI, JA TO DOKÁŽEM

Často hľadáme podporu u tých, ktorí nás nevedia oceniť.

„A po krúžku hneď domov!“ pohrozil mi prstom.

„Áno, oci,“ odvetila som ako vždy. Do vaku som si nahádzala notové zápisy a chystala sa na odchod.

„Čo si to obúvaš?“ opýtal sa podozrievavo otec.

Pozrela som sa na svoje tmavomodré kopačky. „Dobre sa v nich chodí,“ klamala som.

„Martina,“ oslovoval ma tak, keď mi chcel dať najavo, že to, čo ide povedať, myslí smrteľne vážne, „ak sa dozviem, že si namiesto klavíra zasa šla na futbal...“ posledné slovo akoby zo seba vyplulo.

„Viem – zakážeš mi chodiť von a do osemnástich loptu uvidím len na obrázku,“ dokončila som.

„A vieš, že čo sľúbim, to aj splním!“

Prekľajte fortissimo, piano a stupnice vôbec! Tie čiernobiele klávesy sa mi začnú aj snívať! Prečo ma nedokáže pochopiť? No a čo, že sa v našej rodine hra na klavíri traduje z pokolenia na pokolenie? Veď by už bolo na čase to zmeniť. Mama by určite chcela, aby som sa venovala tomu, čo baví mňa a nie môjho otca. Ale on chce mať zo mňa Bacha alebo čo!

Otec bol kedysi výborný klavirista. No raz v noci, keď sa vracal autom z koncertu domov, na okamih ho chytil mikrosmánok a... bol koniec jeho začínajúcej kariéry. Prišiel o ruku. Preto teraz chce, aby som ja dosiahla to, čo on nemôže. Je mi to ľúto, oci, ale nie je to môj sen...

Dorazila som na miesto. Juro mi už z diaľky kýval.

„Konečne si prišla. Ešte stále si nepovedala, či na ten zápas pôjdeš. Tréner povedal, že ak sa do zajtra nerozhodneš, dosadí za teba Peťu, čo by bola veľká škoda, pretože...“

„Moment,“ zastavila som ho. „O akom zápase hovoríš?“

„Peťo ti to nepovedal? O dva týždne sa koná veľký turnaj.“

Čože?! Turnaj? Ten somár! Jasné, že mi to nepovedal, aby potom

mohol ísť hrať za mňa. No veď počkaj! „Samozrejme, že idem!“

Bolo pol šiestej, keď som si spomenula, že som tu namiesto hodiny klavíra, ktorá sa končila o piatej. Prihrala som loptu Peťovi a upaľovala domov. Počas behu som trikrát narazila do chodca a raz ma takmer zrazilo auto. Keď som celá spotená za sebou zavrela vchodové dvere

na našom dvojizbovom byte a otočila sa, zmrazil ma otcov pohľad.

„Kde si bola?“

„Na klavíri.“

„Tak na klavíri!“ Podišiel ku mne bližšie, zahnal sa a zanechal mi červenú stopu na líci.

„Prečo si to urobil?“ opýtala som sa roztraseným hlasom.

„Volala mi tvoja učiteľka, či sa ti niečo stalo, pretože si sa už mesiac na klavíri neukázala. Vieš si predstaviť, ako som sa cítil?!“ nahnevane rozhadzoval rukami, zatiaľ čo ja som sa krčila uväznená medzi ním a dverami.

„A rozmýšľal si niekedy, ako sa cítim ja? Zakazuješ mi robiť to, čo ma baví a nútiš ma hrať, aby si bol šťastný ty a nie ja!“ Slzy mi tiekli prúdom.

„Platím ti ťažké prachy, aby si niečo v budúcnosti dokázala a ty sa mi takto odvdáčuješ! Žena vo futbale nikdy nedosiahla vysoké výsledky.“

„A čo, ak budem prvá? Vieš, v čom je problém, otec? Že mi neveríš,“ tým som medzi nami ukončila „malú výmenu názorov“. Prešla som popri ňom do svojej izby a zamkla som sa. Neprišla som na večeru ani na obľúbený seriál, ktorý sme spolu na gauči vždy pozerali. Vyšla som len raz, keď som na kľučku zavesila tabuľku s nápisom NERUŠIŤ. Chcela som tým otca ubezpečiť, že žijem a stále som naňho našťvaná.

Po čase nás zlosť oboch prešla. Vymyslela som si plán, ako by som mohla ísť na blížiaci sa zápas. Po desiatich (úmorných) dňoch vzorného chodenia na lekcie klavíra som ocovi oznámila, že sa chystá koncert v dome dôchodcov. Vedela som, že ma tam pustí a zároveň sa nebude môcť prísť na mňa pozrieť.

A tak som o štyri dni na to stála na umelom trávniku a čakala na pokyn rozhodcu. Stav bol 1:1 a polhodina do konca. Keď zapískal, vyštartovala som. Obrala som nejaké nemehlo o loptu a bežala s ňou k bránke. Oproti mne sa rútil hotový obor a Juro mi naznačoval, že mu mám prihrať, no ja som si povedala, že to zvládnem sama. Čakala som,

kým sa ku mne priblíži a potom som prudko zabočila doprava. Klúčovala som pomedzi protihráčov (aj spoluhráčov) ani srnka. Bola som pripravená všetkým ukázať, že na to mám, keď som sa zrazu o čosi potkla a ocitla sa na zemi. Rozhodca opäť zapískal a opýtal sa ma, či je všetko v poriadku. Prikývla som, aj keď sa mi krútila hlava a nohy odmietali plniť svoju funkciu. Pribehol ku mne tréner. „Môžeš pokračovať?“

Váhala som, ale moje telo hovorilo jednoznačne: „Nie.“

Tak sa Peťo predsa len dočkal. Za pomoci všetkých naokolo som sa dostala k Marekovi, ktorému bolo hádam súdené sedieť na lavičke.

„Čo sa stalo?“ opýtala som sa na svoj pád.

„Ten vysoký ti podložil nohu,“ ukázal na chlapca, ktorého som predtým nazvala nemehlom. „Dostal žltú kartu.“ Aspoňže to. Aj tak je to moja chyba, mala som hrať ako tím.

„Prepáč, že som o tebe pochyboval,“ ozvalo sa zrazu za mnou. Prekvapená som sa otočila.

„Oci, č-čo tu robíš?“ Nemohla som uveriť vlastným očiam (napokon – ani uším).

„Vedel som, že ťa tu nájdem. Všimla si si, že keď klameš, hryzieš si spodnú peru?“ usmial sa.

Aj napriek bolestiam som sa postavila a objala ho. „Nehneváš sa na mňa?“

„Budem sa musieť zmieriť s tým, že keď moja dcéra niečo chce, tak to dosiahne.“

A vtedy som pochopila, že všetko závisí od nás samých.

*Lenka Želonková, 9. A
Práca ocenená v celoslovenskom kole súťaže
Ľudské práva očami detí.*

SLOVENSKO

Nie si jednoduchou vetou.
Ba ani hlavnou či vedľajšou
v spleti krajín.
Si len drobnou čiarkou
v ich podrad'ovacom súvetí.
Buď už raz spojku lásky
v priraďovacích súvetiach
rovnocenných krajín Európy
vysielajúcich signály porozumenia.
A buď jednou z nich
v kolovrátku dejín nového milénia.
Veď tak nádherne voniať
chlebom a soľou
na vyšívaných ľanových obrúskoch
našich starých mám.

*Linda Miženková,
Európa v škole – Čestné uznanie v celoslovenskom kole*

ŽELANIE

Niektó si želá veľa snehu.
Niektó iba nehu.
Niektó si želá, nech ho pozná veľa ľudí.
Niektó sa len tak nudí.
Niektó si želá, nech ho tieň chladí.
Niektó zas, nech spolužiak mu na písomke radí.
Niektó si želá zasadiť veľa stromov
a niektó len rovno ísť domov.
Niektorí to ani nevedia...
Niektorí zas chcú mať plyšového medveďa.
Čo si môžem zo všetkého najviac priat'?
Kto vyrieši túto otázku?
Ja chcem zdravie, pokoj, mier a lásku.

Andrej Murcko a Jozef Dušenka

AKO SOM ZÍSKAL SVOJHO ČIERNEHO UJA

Keď mal môj otec 13 rokov, prišiel do ich triedy nový žiak. Nebol to obyčajný žiak, ale černocho. Chlapec prišiel až z Konga a volal sa Urbain Bakale. Môj otec a Urbi sedeli spolu v lavici a rýchlo sa skamarátili. Písali spolu domáce úlohy, hrávali futbal a vystrájali chlapčenské šibalstvá. Býval síce v internáte, ktorý mu jeho rodičia platili z ušetrených peňazí, ale v dome môjho otca bol častejšie ako v internáte. Čas plynul, ani sa nenazdali a už tu bol Urbi 5 rokov. Zrazu dostal Urbi telegram, v ktorom bolo napísané: „Vráť sa rýchlo domov, otec dostal rakovinu, umiera.“ Správa naňho silno zapôsobila. Akoby aj nie?! Čo teraz robiť? Peňazí je málo na letenku a túžba vidieť svojho otca taká veľká! Zmocňovala sa ho beznádej. Môj otec rýchlo spozoroval túto vážnu zmenu u Urbiho. „Čo sa deje?“ spýtal sa ho raz. Keď mu všetko vyrozprával, chvíľu bol ohromený danou skutočnosťou, ale potom rozhodne vyhlásil: „Moji rodičia ti pomôžu.“ A naozaj, dostal peniaze na letenku a ešte niečo – ponuku, že sa môže do rodiny vrátiť kedykoľvek a prijímú ho ako vlastného syna. Tak sa aj stalo. Moji starí rodičia pomohli Urbimu vyštudovať za inžiniera. Pomaly si zvykli na to, že im začal hovoriť môj biely otec a moja biela mama. Nevrátil sa viac do Konga. Tu sa oženil a tu má aj svoj druhý nový domov.

Teraz má už 39 rokov a keď nás navštívi, mojim starým rodičom vždy povie: „Zomrel mi môj čierny otec, ale mám šťastie, lebo mám ešte jedného – bieleho otca a navyše aj bielu mamu.“

Teším sa tomu, veď tak som získal svojho čierneho uja.

Ján Demčák

ÓDA NA JAR

A hneď, ako príde čas,
prebudí sa pocit v nás,
že už zima stráca moc
a jar ide na pomoc.

Slnko na nás teplo svieti
a tešia sa všetky deti.
Stromy, kvety, zvieratá,
pre nás je jar bohatá.

Snežienky, prvosienky, fialky
ponúkajú svoje hlávky.
Vtáčky štebotajú ostošesť
pre jar, pre ňu na počesť.

Dominika Slovenská

KAM KRÁČAŠ, ČLOVEK?

Cítim sa nešťastný, keď vidím tento svet,
v ktorom ľudia žijú sťa bez vody kvet.
Cítim sa smutný, keď vidím vás tu stáť,
jak jeden druhému sa dokážete smiať.
Chce sa mi plakať, keď vidím nenávisť a hnev.
Je to ako počuť miesto spevu rev.
Časy sa zmenili, časy sú podivné.
Vidím to tak, že Dobro nadobro vyhynie.
No ja chcem byť iný, nechcem byť jak oni.
Chcem byť ten, čo za pravdou si stojí.
Svet sa zmení, keď navzájom si pomôžeme.
To je jediná možnosť, ako to dokážeme.

Ondrej Murcko

Tulák

Máma Jozunková

Máma Jozunková - žila pre dnu a mládež. Za dnu
(31. septembra 2014).

LISA - Táto kniha vznikla v úvahu a inšpirácii Bata
a jeho mamy

Máma, pekný - táto je táto máma,

Zatvárajú pekný - táto máma, Bata má táto, Gossard,
dobre, Bata má táto, Mária, Bata má táto, Bata má táto,
dobre Bata má táto, Bata má táto, Bata má táto...

Byť sa odobráva - Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

pro táto, Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

kom má táto Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Bata - Mária má táto Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto Mária má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Bata má táto, Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Mária má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Mária má táto - Bata má táto - Bata má táto.

a Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

chádza a Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Mária má táto - Bata má táto - Bata má táto.

a Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Zerka - Bata má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto - Bata má táto - Bata má táto.

Mária má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto - Bata má táto - Bata má táto.

aký má táto - Bata má táto - Bata má táto.

V ŠKD sa nikdy nenuďíme

Imatrikulácie a zápisy

Šport nám nie je cudzí

Naši ocenení žiaci

Robíme radosť sebe aj iným

Máme našu školu radi

ĎAKUJEME SPONZOROM

PK Auto

PK Auto spol. s.r.o., Duklianska 23, 080 01 Prešov

MOVYROB

Altemeda

centrum alternatívnej medicíny

SPRAVBYTKOMFORT®
Energetický, bytový a objektový manažment s.r.o.

tv7

TELEVÍZIA

Divadlo J. Záborského
Minerálne vody, a.s., Prešov
ROKO s.r.o., Prešov
Prelika, a. s., Prešov
USAS Group, Pittsburgh
Penzión Hradby, Prešov
Astra vending, s.r.o., Prešov
Hádzanár, rodičovské združenie pri ZŠ
SSOŠ Pod Kalváriou 36, Prešov, Mladost'
Rodina Dušenkova, Prešov
Adriana Anderková, Prešov
JUDr. René Pucher, Prešov
Ing. Blažej Baran, Prešov
Anton Hrabko, Prešov
Marek Balucha, Prešov
Ing. Jozef Blizman, Prešov
Miroslav Ferenc
Ing. Marcel Brož
Ing. Rastislav Čech

Pod'akovanie

Pri rozvoji a d'alšom napredovaní našej školy sa stretávame s mnohými ochotnými ľuďmi.

Ďakujeme všetkým organizáciám a jednotlivcom, ktorí nám vyjadrili svoje sympatie a finančne alebo inak nás podporili.

Vydala: ZŠ Československej armády 22, Prešov
Za vydanie zodpovedá: Mgr. Ľubica Kohániová
Zostavila: Mgr. Slavomíra Vassová
Jazyková úprava: Mgr. Emília Pištejová
Grafické spracovanie
a tlač: Rokus, s.r.o., Prešov, www.rokus.sk
Rok vydania: 2016

Publikácia prešla jazykovou korektúrou.

ISBN 978-80-89510-44-3

